

ЗАКОН ЗА ДАНОЧНА ПОСТАПКА

ПРВ ДЕЛ

ОПШТИ ОДРЕДБИ

Глава прва

Предмет на уредување

Член 1

(1) Со овој закон особено се уредува: општото даночно право; постапката на утврдување на данок; постапката на контрола на данок; постапката на наплата на данок; правата и обврските на даночниот обврзник; и други прашања од даночната постапка.

(2) Овој закон е единствена основа на општото даночно право и на даночната постапка.

Примена на законот

Член 2

(1) Овој закон се применува на сите јавни приходи и на сите споредни даночни давачки кои што ги управува Управата за јавни приходи на Република Македонија.

(2) Ратификуваните меѓународни договори за оданочување имаат предност пред националните даночни закони.

Однос спрема други закони

Член 3

(1) Овој закон има предност пред другите даночни закони.

(2) Доколку со овој закон нешто не е уредено, важат одредбите на соодветните посебни даночни закони.

(3) При примената на овој закон, секој поим кој што не е дефиниран поинаку го има значењето што е дефинирано со други закони.

(4) Во однос на постапките уредени со овој закон, се применуваат одредбите од други закони по прашања што не се уредени поинаку со овој закон.

Дефиниции

Член 4

Одделните изрази употребени во овој закон го имаат следното значење:

1) Даночен орган е органот определен во Законот за Управата за јавни приходи (во натамошниот текст: Управа за јавни приходи).

2) Јавни приходи се финансиски средства што ги управува Управата за јавни приходи за финансирање на јавните расходи.

3) Даноци се давачки на даночниот обврзник кои мора да бидат платени без противуслуги, кои служат за општо државно добро и кои на сите даночни обврзници им се наметнати со закон.

4) Споредни даночни давачки особено се: парични казни, даночни казни, камати и трошоци на присилна наплата на данок.

5) Даночни закони или даночни прописи се прописите со кои се уредуваат одделните видови даноци.

6) Даночна постапка е постапка за утврдување и наплата на јавните приходи.

7) Даночна обврска е секоја пропишана обврска за даночниот обврзник со овој или друг даночен закон, за дајствија во даночната постапка.

8) Даночен долг е износот на данок или на друг вид јавна давачка кој даночниот обврзник е должен да го плати на начин пропишан со закон.

9) Даночен обврзник е оној кој што:

- 1) должи данок;
- 2) гарантира за данок;
- 3) треба да плати или наплати данок за сметка на трето лице;
- 4) треба да поднесе даночна пријава и/или даночно објаснување;
- 5) мора да води книги или записи, или
- 6) мора да исполнува други обврски кои што му се наложени со даночните закони.

10) Даночен обврзник не е оној кој што треба да дава информации, да приложува документи, да предаде проценка или да дозволи пристап до имот и/или деловни простории во врска со даночна обврска на трето лице.

11) Резидент е лице на кое одговара едно од следните обележја:

- 1) местото на живеење физичкото лице го има таму каде што има живеалиште кое што го користи или може да го користи;
- 2) престојувалиштето физичкото лице го има таму каде што престојува под околности од кои што може да се препознае дека не престојува само привремено на ова место. Како престојувалиште се смета местото каде што лицето престојува повеќе од шест месеци. Краткотрајни прекини немаат никакво значење;
- 3) местото на управување е таму каде што се наоѓа седиштето на управување на правното лице;

- 4) своето седиште правно лице го има на местото кое што е одредено со закон, статут, договор за друштво или слично.

12) Нерезидент е физичко или правно лице на кое не одговара ниту едно од обележјата од точката (11) на овој член.

13) Припадници на исто семејство на даночниот обврзник во смисла на овој закон се сметаат лицата само ако припаѓаат во еден од следните меѓусебни односи:

- 1) брачниот другар;
- 2) роднини по права линија;
- 3) сватови по права линија;
- 4) браќа и сестри;
- 5) деца на браќата и сестрите;
- 6) сопружници на браќата и на сестрите и браќа и сестри на сопружниците;
- 7) браќа и сестри на родителите;
- 8) хранител и посвоител, и
- 9) лицата во смисла на потточките 1), 2), 3), 6) и 8) од оваа точка и тогаш кога оваа врска повеќе не постои.

14) Службено лице во смисла на овој закон е:

- 1) службеник;
- 2) судија;
- 3) лице што се наоѓа во друг јавно-правен работен однос, и
- 4) лице што за државна или друга служба или по нејзин налог исполнува задачи на јавната администрација.

15) Даночни факти се сите факти содржани во докази и во документи кои што се од значење за оданочувањето.

16) Поимот "претпријатие" го има истото значење како во Законот за трговските друштва, доколку не е поинаку уредено со други даночни закони.

Надлежност

Член 5

(1) За резидентен даночен обврзник надлежна е онаа организациона единица на Управата за јавни приходи на чие подрачје е резидентниот даночен обврзник во смисла на членот 4 точка 11) од овој закон.

(2) Кај нерезидентен даночен обврзник надлежна е онаа организациона единица на Управата за јавни приходи на чие подрачје се наоѓа неговата подружница во смисла на Законот за трговските друштва.

(3) Стварната и месната надлежност на Управата за јавни приходи се утврдуваат според Законот за Управата за јавни приходи.

Глава втора

НАЧЕЛА НА ДАНОЧНАТА ПОСТАПКА

Начело на законитост и слободно одлучување

Член 6

(1) Управата за јавни приходи е должна да ги утврдува сите факти кои се битни за донесување на законити одлуки, при што мора подеднакво да ги земе предвид фактите кои одат во прилог и на штета на даночниот обврзник.

(2) Доколку Управата за јавни приходи има законско право за слободно одлучување, тогаш ова слободно одлучување мора да биде во согласност со целта на ова право и да ги почитува законските граници на слободното одлучување.

Начело на временско важење на даночните прописи

Член 7

(1) Даночната обврска се утврдува врз основа на законите кои биле во сила во време на нејзиното настанување, освен ако, во согласност со закон, за одделни одредби кои се однесуваат на даночна обврска е пропишано да имаат повратно дејство.

(2) Дејствијата во даночната постапка се регулирани со прописите кои се на сила во времето кога се преземаат.

Увид во актите

Член 8

На барање на даночниот обврзник му се овозможува увид во неговите даночни акти со соодветна примена на членот 9 од овој закон.

Даночна тајна

Член 9

(1) Службените лица се должни како даночна тајна да ги чуваат:

- 1) сите документи, информации, податоци или други факти за даночниот обврзник до кои дошле во даночна, прекршочна или судска постапка;
- 2) податоци за пронајдоци или патенти, како и сите други податоци за технолошките постапки кои ги применува даночниот обврзник, и
- 3) сите деловни тајни за трето лице со кои што е запознаено службеното лице.

(2) Обврската на чување на даночна тајна се однесува на службени лица и во случај кога им престанал работниот однос и/или својството во кое дошле до сознание за документите, фактите и/или податоците од ставот (1) на овој член.

(3) Обврската на чување на даночна тајна не е повредена ако:

- 1) документ, факт и/или податок се изнесе во текот на даночна, прекршочна или судска постапка;
- 2) се работи за објавување на ДДВ даночен идентификационен број на даночниот обврзник;
- 3) документ, факт и/или податок се користи во постапка на откривање на кривично дело или прекршок;
- 4) на даночниот гарант му се овозможи увид во податоците за даночниот обврзник кои се потребни за исполнување на неговата обврска како даночен гарант;
- 5) одреден документ, факт и/или податок се изнесе со писмена согласност на даночниот обврзник, и
- 6) со закон е исклучена.

Начело на утврдување на фактичка состојба

Член 10

Даночните факти се утврдуваат согласно даночните закони и нивната економска суштина.

Припишување на економски добра

Член 11

(1) Економските добра му се припишуваат на правниот сопственик.

(2) Доколку економско добро им припаѓа на повеќе правни сопственици, истото им се припишува на сопствениците како удел.

Привидни зделки

Член 12

Ако со привидна правна работа се прикрива некоја друга правна работа, во тој случај, за утврдување на даночната обврска основата ја чини прикриената правна работа.

Противправно дејствување

Член 13

Кога се остварени приходи, односно е стекнат имот на начин спротивен на прописите (без правна основа), даночната обврска се регулира во согласност со законот кој го уредува соодветниот вид на данок.

Неважечка правна зделка

Член 14

Ако некое правно дејство е неважечко или стане неважечко, тогаш истото не е од важност за оданочувањето се додека даночните обврзници подеднакво го застапуваат и оддржуваат економскиот резултат на ваквото правно дејство, освен ако е поинаку уредено со даночните закони.

Злоупотреба на правните договорни можности

Член 15

(1) Со злоупотреба на правните договорни можности не може да се одбегне даночниот закон.

(2) Доколку постои злоупотреба, даночната обврска се регулира на истиот начин како што се регулира при правен договор кој одговара на економските дејствија.

Глава трета

ДАНОЧНА ПОСТАПКА

Поим и содржина на даночно-правен однос

Член 16

Даночно-правен однос е однос кој во даночната постапка ги опфаќа правата и обврските на Управата за јавни приходи од една страна и на даночниот обврзник од друга страна, при што особено се уредува исполнувањето на даночните обврски од страна на даночниот обврзник, како и правото на Управата за јавни приходи да бара исполнување на овие обврски.

Управата за јавни приходи во даночната постапка

Член 17

(1) Управата за јавни приходи ги врши работите кои се однесуваат на водење на првостепена даночна постапка, водење регистар на даночни обврзници и даночни акти и на евиденција, откривање на даночни казниви дела и на нивни извршители, водење на првостепена прекршочна постапка, како и други работи одредени со овој закон.

(2) Управата за јавни приходи самостојно ги извршува работите од ставот (1) на овој член на територијата на Република Македонија и се организира така да обезбеди функционално единство во спроведување на даночните прописи.

(3) Кои дејствија ќе се преземаат во постапката и во кој обем одредува Уплата за јавни приходи согласно закон.

(4) Управата за јавни приходи го повикува даночниот обврзник на поднесување даночни пријави и на навремено плаќање на своите даночни долгови во согласност со важечките закони.

(5) Управата за јавни приходи е должна да го поучи даночниот обврзник во даночната постапка на неговите права и обврски.

Даночен должник

Член 18

(1) Даночен должник е лице кое треба да исполни одредена обврска за плаќање од даночната постапка во смисла на членот 16 од овој закон.

(2) Друг даночен должник е:

- 1) даночен гарант кој одговара за плаќање на даночен долг на даночниот обврзник во случај кога даночниот обврзник тој долг не го плати во рокот на доспевање;
- 2) даночниот обврзник во смисла на членот 4 точка 9) потточка 3) од овој закон;
- 3) други лица кои треба да исполнат некоја обврска за плаќање од даночната постапка во смисла на членот 16 од овој закон.

Општи одредби за застапување

Член 19

Даночниот обврзник може да учествува во даночната постапка преку полномошник со приложување на соодветно полномошно до Управата за јавни приходи или преку својот законски застапник.

Застапник

Член 20

(1) Застапник со полномошно на даночниот обврзник е лице кое го застапува даночниот обврзник во рамките на добиеното овластување (полномошно) и во име и за сметка на даночниот обврзник презема дејствија во даночната постапка.

(2) Нерезидентен даночен обврзник е должен да одреди полномошник во почетокот на настанување на даночната обврска.

(3) Ако нерезидентот остварува приходи кои се оданочуваат по одбивка, за кое не е задолжително поднесување даночна пријава, не постои обврска за одредување полномошник.

Законски застапник, ортак и привремен старател на оставина

Член 21

(1) Законскиот застапник на лице и работодаводител на здружени лица заради остварување приходи и имот без својство на правно лице (ортаклук) и старател на наследник, ги исполнува даночните обврски на лицето кое го застапува.

(2) Ако здружените лица немаат работодаводител или наследникот нема старател, обврските од ставот (1) на овој член, паѓаат на товар на здружените лица заеднички или на самиот наследник.

Глава четврта

ДАНОЧЕН ДОЛГ

Обврска за исполнување на даночен долг

Член 22

(1) Обврската за исполнување на даночен долг преставува должност на даночниот обврзник да го плати утврдениот данок под услови пропишани со овој закон или друг даночен закон.

(2) Одредбата за плаќање на даночниот долг од ставот (1) на овој член, се применува и на обврската за плаќање на споредни даночни давачки, доколку со овој закон не е поинаку пропишано.

Престанок на даночен долг

Член 23

Даночен долг престанува со:

- 1) плаќање на даночен износ;
- 2) пребивање на даночни побарувања и даночни долгови на ист даночен обврзник;
- 3) присилна наплата на даночен долг, и
- 4) застарување на даночен долг.

Плаќање на даночен долг

Член 24

(1) Со плаќање на даночен износ кој што се должи се исполнува даночниот долг.

(2) Плаќање во смисла на ставот (1) на овој член, може да биде: плаќање во готово или на друг начин на сметка и плаќање од страна на трети лица.

Исполнување на даночен долг со пребивање

Член 25

(1) Исполнување на даночен долг со пребивање се врши во случај кога даночното побарување на даночниот обврзник е поголемо од даночниот долг и износот на повеќе платениот данок се користи за намирување на даночен долг по ист основ кој доспева подоцна или по барање на даночниот обврзник се врши поврат или се намируваат доспееани долгови по друг основ.

(2) По барањето на даночниот обврзник од став (1) на овој член се донесува даночен управен акт.

Исполнување на даночен долг во случај на ликвидација или стечај

Член 26

(1) Даночен долг на правно лице во ликвидација го исполнува ликвидациониот управник од средствата на правното лице, вклучувајќи ги и приходите од продажбата на имотот.

(2) Даночен долг на деловна единица на правно лице во ликвидација непосредно го исполнува правното лице чиј дел е таа единица, а ако во ликвидација е и правното лице, даночниот долг го исполнува ликвидациониот управник.

(3) Исполнувањето на даночен долг во случај на стечај се врши согласно Законот за стечај.

Исполнување на даночен долг во случај на смрт на физичко лице

Член 27

(1) Даночен долг на умрено лице го исполнуваат наследниците во рамките на вредноста на наследениот имот и во сразмер со делот на поединечниот наследник во моментот на прифаќање на наследството.

(2) Ако оставителот нема наследник или ако ниеден од наследниците не се прифати за наследник, даночниот долг на оставителот привремено се отпишува.

Враќање на наплатен данок

Член 28

Доколку даночниот обврзник има основано право на враќање на повеќе или погрешно наплатен данок, Управата за јавни приходи има обврска решението за враќање да го донесе во најкус можен рок.

Глава пета

ГАРАНЦИЈА И ОСПОРУВАЊЕ

Гаранција на застапникот

Член 29

Лицата од членот 21 став (1) на овој закон, гарантираат за даночни долгови во врска со лицето кое што го застапуваат, кога со умисла или од небрежност, воопшто не ги исполниле или ненавремено ги исполниле должностите што им се доверени.

Гаранција на застапуваниот

Член 30

Кога лицата од членот 21 став (1) на овој закон, при вршењето на должностите кои што им се доверени, вршат прикривање на данок или земаат учество во тоа прикривање и со тоа станат даночни должници или гаранти, тогаш лицето кое е застапувано одговара за даночните долгови кои настанале, доколку истото не е даночен должник.

Гаранција на правниот наследник

Член 31

(1) Доколку претпријатие или дел од претпријатие се пренесе на трето лице, тогаш третото лице гарантира за даночните долгови на пренесеното претпријатие или делот од претпријатието.

(2) Гаранцијата се ограничува на даночни долгови кои настанале од почетокот на последната календарска година пред пренесувањето.

(3) Гаранцијата се ограничува на големината на преземениот имот.

Гаранција при ликвидација

Член 32

Ако правното лице во ликвидација нема доволно парични средства да го исполни даночниот долг во целост, вклучувајќи ги и приходите од продажбата на имотот, преостанатиот даночен долг ќе го платат основачите, управителот или членовите на управата, ако, во согласност со законот, статутот или актот за основање на правното лице, се солидарно или според удел одговорни за обврските на правното лице. Во случај на одговорноста според удел, гаранцијата се ограничува на соодветниот удел.

Гаранција при промена на статусот

Член 33

(1) Даночниот долг на правно лице кое престанува да постои заради статусни промени го исполнува правниот следбеник, без оглед на тоа дали пред завршување на постапката на статусната промена знаел дека правниот претходник не го исполнил, делумно или во целост, својот даночен долг. Ова важи и за споредните даночни давачки.

(2) Рокот за исполнување на даночниот долг на правното лице кое престанува со статусни промени важи и кога исполнувањето на тој долг преминало на правниот следбеник.

(3) Правен следбеник на кој преминал даночниот долг од едно или повеќе правни лица кои престанале да постојат заради статусна промена е:

- 1) во случај на спојување - правното лице кое настанало со спојување на две или повеќе правни лица, даночни обврзници;
- 2) во случај на припојување - правното лице на кое едно или повеќе правни лица, даночни обврзници се припоиле, и
- 3) во случај на поделба-правните лица кои настанале со поделба на даночниот обврзник.

(4) Ако постојат повеќе правни следбеници, сите се неограничено солидарно одговорни за даночниот долг на правниот претходник.

(5) Промената на организационата или на сопственичката форма на правното лице не влијае на исполнувањето на даночниот долг.

Гаранција при одбивка

Член 34

Лица кои што се одговорни за пресметувањето и за плаќањето на данок по одбивка, во смисла на Законот за персонален данок од доход, гарантираат за пресметувањето и за плаќањето на овој данок.

Оспорување

Член 35

(1) Целосно или делумно бесплатни правни зделки на даночен должник во корист на блиско лице во текот на последните пет години пред настанување на даночниот долг можат да бидат оспорени од Управата за јавни приходи, доколку правната зделка е направена на штета на Управата за јавни приходи. Штета има, доколку оној кој имал корист во време на правната зделка имал сознанија за постоење на закана за неспособност за плаќање. Лицето кое остварило корист гарантира со постоечкиот пренесен имот за даночниот долг на давателот.

(2) На даночниот обврзник лице му е блиско кога:

- 1) лицето има удел во даночниот обврзник или обратно;
- 2) лицето може да влијае на даночниот обврзник или обратно;
- 3) трето лице има удел или влијание во/на даночниот обврзник;
- 4) лицето или даночниот обврзник можат да имаат влијание еден врз друг надвор од деловните контакти, или
- 5) лицето или даночниот обврзник има сопствен интерес во остварувањето на приходи на другиот.

Глава шеста

ИДЕНТИФИКАЦИЈА И РЕГИСТРАЦИЈА НА ДАНОЧНИТЕ ОБВРЗНИЦИ

Даночен идентификационен број (Единствен даночен број)

Член 36

(1) Со цел за идентификација на даночниот обврзник во даночната постапка, исклучиво Управата за јавни приходи му доделува единствен даночен број (во натамошниот текст: ЕДБ).

(2) ЕДБ е единствениот идентификационен број на даночниот обврзник за сите видови јавни приходи и се задржува се до престанок на статусот на даночен обврзник.

(3) ЕДБ се користи во целата даночната постапка и мора задолжително да се внесе во сите писмени дописи и документи.

Општи одредби за регистрација

Член 37

(1) Регистрацијата на даночен обврзник се врши во Управата за јавни приходи.

(2) Постапката, начинот и роковите за доделувањето на ЕДБ, содржината и начинот на водење на единствениот регистар на даночни обврзници, содржината и формата на пријавата за регистрација, како и постапката за бришење од регистрацијата, ги пропишува министерот за финансии.

Место и време на регистрација

Член 38

(1) За резидентни правни лица, државни органи и организации и органи на единиците локалната самоуправа надлежна за регистрација е организационата единица на Управата за јавни приходи според местото на нивното седиште.

(2) За постојана деловна единица на нерезидентно правно лице надлежна за регистрација е организационата единица на Управа за јавни приходи според местото на седиштето на вршење на дејноста.

(3) За резидентни физички лица надлежна за регистрација е организационата единица на Управата за јавни приходи според местото на нивното живеалиште.

(4) За нерезидентни физички лица надлежна за регистрација е организационата единица на Управата за јавни приходи според местото на седиштето на нивната дејност.

(5) Лицата од ставовите (1), (2), (3) и (4) на овој член, поднесуваат пријава за регистрација од денот на започнување на дејноста.

(6) По извршената регистрација, Управата за јавни приходи го известува даночниот обврзник за извршената регистрација.

(7) Ако даночниот обврзник не поднесе пријава за регистрација, Управата за јавни приходи по службена должност ќе му додели ЕДБ, врз основа на расположливите податоци и фактичките околности.

ДЕЛ ВТОРИ

Глава прва

ОПШТО ЗА ДАНОЧНАТА ПОСТАПКА

Право на информирање

Член 39

Даночниот обврзник, во согласност со овој закон, има право да добива информации за својата даночна обврска, како и да добие писмена информација доколку ја побара.

Службен јазик

Член 40

(1) Службениот јазик кој се користи во даночната постапка е регулиран согласно членот 19 и членот 61 од Законот за општата управна постапка.

(2) Ако даночниот обврзник пред Управата за јавни приходи предаде исправа на странски јазик и писмо, Управата за јавни приходи може да побара даночниот обврзник да достави заверен превод на исправата на службениот јазик наведен во ставот (1) на овој член. Ако даночниот обврзник не достави заверен превод на исправата, Управата за јавни приходи може да ја преведе исправата на трошок на даночниот обврзник или документот да не го прифати како доказ.

Поведување на даночна постапка

Член 41

(1) Даночната постапка ја поведува Управата за јавни приходи по службена должност или по барање на даночниот обврзник.

(2) Даночната постапка е поведена кога Управата за јавни приходи изврши дејствие со цел за водење на даночна постапка против даночен обврзник.

(3) Доколку, согласно закон, за поведување на постапка е потребно барање од лице, постапката може да се поведе само ако такво барање е поднесено.

Даночен акт и даночен управен акт

Член 42

(1) Даночни акти се дејствија на Управата за јавни приходи кои што се преземаат во рамките на даночната постапка против даночен обврзник.

(2) Даночни управни акти се дејствија на Управата за јавни приходи кои ги презема против даночен обврзник, кои предизвикуваат непосредно правно дејство кон даночниот обврзник и кај него предизвикуваат одредено дејствие или трпење.

Форма и содржина на даночни акти и даночни управни акти

Член 43

(1) Даночен управен акт се донесува во писмена, електронска, усна или друга форма. Даночен управен акт кој не е донесен во писмена форма, треба неодложно да се потврди писмено, доколку за тоа има оправдан интерес и даночниот обврзник тоа го бара.

(2) Даночни акти се донесуваат во писмена форма кога тоа е пропишано со овој закон или на барање на даночниот обврзник.

(3) Даночниот управен акт мора особено да содржи:

- 1) назив на организационата единица на Управата за јавни приходи, број и дата на даночниот управен акт;
- 2) единствен даночен број на даночниот обврзник;
- 3) име и/или назив на даночниот обврзник против кој се води даночниот управен акт;
- 4) правни и фактички образложенија на даночниот управен акт;
- 5) отпечатено име и презиме на овластеното лице и негов потпис, и
- 6) печат на Управата за јавни приходи.

(4) Употребата на факсмил не е дозволена.

(5) Кај даночен управен акт, кој е составен како формулар или електронски, може да нема име и печат и може да се користи електронски потпис.

(6) Даночниот управен акт со кој се наложува некое вршење, трпење или оставање на дејствие мора да содржи укажување на последиците од непостапувањето.

(7) Даночниот управен акт мора да содржи упатство за тоа кој правен лек е допуштен и во кој временски рок и кај кој треба да се поднесе.

Доставување на даночен управен акт

Член 44

(1) Даночен управен акт во писмена форма се доставува по пошта. Адресирањето се врши на адресата на даночниот обврзник внесена во пријавата за регистрација или во последната даночна пријава.

(2) Даночен управен акт се смета за доставен до даночниот обврзник:

- 1) при пратка во земјата - третиот ден по предавање во поштата, и
- 2) при пратка во странство - еден месец по предавање во поштата.

(3) Даночниот управен акт може да се достави и со врачување од страна на лице ангажирано од Управата за јавни приходи до:

- 1) даночниот обврзник или неговиот законски застапник;
- 2) ополномоштен застапник од страна на даночниот обврзник, и
- 3) полнолетен член од семејството, доколку се работи за физичко лице.

(4) Доставувањето во смисла на овој закон, се смета дека е уредно и кога лицата од ставот (3) на овој член, одбијат да го примат или потпишат даночниот управен акт, а лицето кое го вршело доставувањето за тоа состави службена белешка.

(5) Ако доставувањето не можело да биде извршено на начинот од ставовите (1) (2) и (3) на овој член, ќе се смета за извршено кога даночниот управен акт се испрати по електронски пат преку е-маил адресата на даночниот обврзник внесена во пријавата за регистрација или во последната даночна пријава.

(6) Даночен управен акт може да биде објавен јавно, доколку тоа е предвидено со закон.

Деловни книги и евиденции

Обврски за водење на деловни книги и евиденции

Член 45

(1) Даночниот обврзник мора да води деловни книги и евиденции заради оданочување, доколку тие се регулирани со посебните даночни закони. Обврските за водење на деловни книги и евиденции на кои што подлежи даночниот обврзник според други закони, треба да ги исполни и за оданочувањето.

(2) Деловни книги и евиденции во смисла на ставот (1) на овој член, особено се:

- 1) трговски книги, сметководствени документи, записи и пописи, годишна сметка и финансиски извештаи, белешки за применети сметководствени политики и други документи во врска со организацијата;
- 2) деловни писма и кореспонденции;

- 3) сметки за книжење, и/или,
- 4) други документи, доколку истите имаат значење за оданочување.

(3) Годишната сметка за изминатата деловна година се доставува до Управата за јавни приходи до крајот на месец февруари наредната година.

Општи начела за водење на сметководство и евиденции

Член 46

Сметководството и евиденциите мора да се водат во согласност со прописите од областа на сметководството и на начин да може и стручно трето лице во соодветен рок да стекне преглед над работењето на даночниот обврзник и деловните дејствија за нивното настанување, развој и завршување.

Книжења и други евидентирања

Член 47

(1) Книжењата и другите евидентирања, и во електронска форма, треба да се извршат целосно, точно, навремено, веродостојно и уредно. Готовинскиот промет мора да се бележи континуирано - по редослед на неговото настанување, секојдневно.

(2) Книжењето и друго евидентирање, и во електронска форма, не смее да се менува на начин што првобитната содржина повеќе не може да се утврди. Не смее да се вршат измени од такво значење да е неизвесно дали тие се спроведени претходно или дополнително.

(3) Деловните книги и другите евиденции, дури и ако за нивното водење не постои законска обврска, мора во секое време да се достапни во земјата.

(4) Деловните книги и другите евиденции мора да се приложат на службениот јазик.

(5) Управата за јавни приходи може да дозволи исклучоци од ставот (4) на овој член кога деловните книги и евиденциите се на јазик кој службеното лице го владее.

(6) Доколку книжењата и другите евиденции се обработени со систем за обработка на податоци, тогаш Управата за јавни приходи има право да добие увид во меморираните податоци и да го користи системот за обработка на податоци за испитување на истите. Управата за јавни приходи може да побара податоците да бидат обработени според нејзино побарување или меморираните податоци да и бидат доставени на машински носач на податоци. Трошоците за тоа се на товар на даночниот обврзник.

Рок на чување на деловни книги и евиденции

Член 48

(1) Деловните книги и евиденции од членот 45 став (2) точки 1), 2) и 3) на овој закон, мора уредно да се чуваат во рок од 10 години. Другите документи од членот 45 став (2) точка 4) на овој закон, како и за дневниот готовински промет од членот 47 став (1) на овој закон, мора да се чуваат во рок од 5 години.

(2) Рокот за чување почнува да тече со крајот на календарската година во која:

- 1) е направено последното запишување;
- 2) е составен пописот, даночниот биланс или годишната сметка;
- 3) е примено или испратено деловно писмо или кореспонденција;
- 4) настанала потврда за книжење;
- 5) настанал секаков вид на бележење или книжење, и
- 6) настанале други документи.

Пријава на факти битни за оданочување

Член 49

(1) Даночниот обврзник мора да ги пријави сите факти битни за оданочувањето, особено: основањето, преместувањето и престанокот на трговското друштво или деловната единица или почетокот на вршење на стопанска дејност, промена на престојувалиште, како и други факти чие пријавување е законски пропишано.

(2) Покрај фактите од ставот (1) на овој член, даночните обврзници мора да го пријават и:

- 1) основањето или купувањето на претпријатија или деловни потфати во странство;
- 2) учеството во странски персонални друштва или нивното откажување или промена, и
- 3) здобивањето со учества во капитални друштва во странство, како и промени во нивниот процент на учество.

(3) Пријавата според ставовите (1) и (2) на овој член, мора во писмена форма да се достави до Управата за јавни приходи во рок од еден месец од денот на настанување на околностите кои мора да се пријават.

Учество на даночните обврзници во утврдување на фактичката состојба

Член 50

(1) Даночниот обврзник мора да учествува во утврдувањето на фактичката состојба, така што своето учество го исполнува особено со изнесување на целосни и вистинити факти битни за оданочување и за тие свои тврдења треба да поднесе докази.

(2) Доколку фактичката состојба која се однесува на активности во странство треба да се оцени во однос на оданочувањето, во тој случај даночниот обврзник во целост мора да ја разјасни фактичката состојба. При тоа, мора да ги прибави потребните докази и да ги користи сите правни и фактички можности. Даночниот

обврзник мора да ја осигура можноста за појаснување на фактичката состојба и за прибавување на докази веќе во креирањето на своите односи со странство.

(3) Кај фактички состојби кои се однесуваат на постапки поврзани со странство, даночниот обврзник мора да поднесе посебни документи за начинот и за содржината на неговите деловни контакти со личностите кои што му се блиски.

(4) Содржината и формата на документите од ставот (3) на овој член, поблиску ги пропишува министерот за финансии.

(5) Управата за јавни приходи го задржува правото, по службена должност, да ја утврди фактичката состојба.

Постапување со сметки, вредности и сефови

Член 51

Субјектот кој води сметка, чува или како залог зема вредности или отстапува сефови, мора да ги утврди податоците на лицето и на полномошникот за располагање и тоа да го забележи во соодветна форма и на барање на Управата за јавни приходи истите да ги достави.

Глава втора

ДАНОЧНА ПРИЈАВА

Поим на даночна пријава

Член 52

(1) Даночна пријава преставува запис на даночниот обврзник за остварените приходи, извршените расходи, добивката, имотот, прометот на добра и услуги или други трансакции од значање за утврдување на данок.

(2) Даночниот обврзник мора да поднесе даночна пријава до Управата за јавни приходи.

(3) Повик за поднесување на даночна пријава може да се упати по пат на јавно соопштение.

(4) Даночна пријава мора да поднесе и лице кое за тоа ќе биде повикано од Управата за јавни приходи.

Форма, содржина и начин на поднесување на даночна пријава

Член 53

(1) Даночната пријава се поднесува на образец чија форма и содржина ја пропишува министерот за финансии.

(2) Даночниот обврзник во даночната пријава сам го пресметува данокот ако е така пропишано со овој или друг закон.

(3) Податоците во даночната пријава мора да бидат точни, вистинити и потполни.

(4) Кон даночната пријава мора да се приложи документација која што е пропишана со посебните даночни закони.

(5) Лицето што располага со документацијата од ставот (4) на овој член, мора да ја даде на даночниот обврзник на негово барање.

(6) Даночната пријава може да содржи и прашања потребни за дополнување на основата за оданочување и за статистички цели.

(7) Доколку поинаку не е пропишано со даночен закон, даночниот обврзник мора лично да ја потпише даночната пријава. Потпис на полномошник е дозволен само ако даночниот обврзник е спречен лично да ја потпише даночната пријава заради телесна или душевна болест или заради подолго отсуство.

(8) Ако даночната пријава или нејзин дел ја изготвил даночен советник, тогаш тој тоа мора јасно да го наведе во даночната пријава, со впишување на своето име, адреса и даночен број.

(9) Даночната пријава мора да се поднесе непосредно кај надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи или по пошта.

(10) Одредени даночни пријави може да се поднесат и по пат на пренос на податоци во електронска форма.

(11) Видот на даночна пријава која може во потполност или делумно може да се поднесе по пат на пренос на податоци во електронска форма ја пропишува министерот за финансии, како и постапката на пренос.

Поднесување на даночна пријава

Член 54

Даночната пријава се поднесува во рокот пропишан со даночниот закон. Таа треба да се поднесе до надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи, освен ако со даночниот закон не е уредено поинаку.

Паричен додаток за задоцнето поднесување на даночна пријава

Член 55

(1) Против лицето кое не ги исполнува своите обврски за поднесување на даночна пријава во соодветниот рок може да се утврди паричен додаток заради доцнење.

(2) Паричниот додаток заради доцнење не смее да надминува 10% од висината на законски утврдениот данок.

(3) Паричниот додаток заради доцнење треба посебно да биде утврден и се наплатува заедно со данокот.

Исправка на даночна пријава

Член 56

(1) Доколку даночниот обврзник пред истекот на рокот за застарување утврди, дека даночната пријава која ја доставил до Управата за јавни приходи е невистинита, погрешна или нецелосна и заради тоа може да дојде или дошло до намалување на данокот, во тој случај мора да поднесе корегирана даночна пријава.

(2) Доколку даночниот обврзник пред истекот на рокот за застарување утврди, дека даночната пријава која ја доставил до Управата за јавни приходи е невистинита, погрешна или нецелосна и заради тоа може да дојде или дошло до зголемување на данокот, во тој случај може да поднесе исправка на пријавата според посебните даночни закони или да примени постапка за правни лекови од членовите 158 до 167 на овој закон.

(3) Обврската од ставот (1) на овој член, важи и за правниот наследник.

Глава трета

УТВРДУВАЊЕ НА ФАКТИ

Изведување и оценка на докази

Член 57

Управата за јавни приходи ги користи сите доказни средства потребни за утврдување на фактите битни за оданочување, а особено:

- 1) собирање информации од даночниот обврзник и од други лица;
- 2) одредување вештаци;
- 3) прибавување на исправи и списи, и
- 4) излегување на увид.

Повикување во службени простории

Член 58

Управата за јавни приходи може да го повика даночниот обврзник во своите службени простории за појаснување на содржината на даночната пријава.

Дополнителни информации

Член 59

(1) Управата за јавни приходи може да користи дополнителни информации.

(2) Дополнителни информации од ставот (1) на овој член, се информации за факти утврдени во даночна постапка на трети лица, а кои би можеле да бидат значајни за други даночни постапки.

(3) Во водењето на даночната постапка, Управата за јавни приходи може од даночниот обврзник да ги бара сите информации за неговото работење во земјата и во странство, за неговите активности и за изворите на средства за купување на деловен и личен имот.

Давање на информации

Член 60

(1) Даночниот обврзник и други лица мораат, на барање на Управата за јавни приходи и во рок кој таа ќе го определи, да и ги дадат сите информации потребни за утврдување на фактичката состојба кои се битни за оданочување.

(2) Во барањето за давање информации мора да се наведе на кого и за што се однесуваат. На барање на лицето кое е должно да даде информација, барањето мора да се поднесе во писмена форма.

(3) Од други лица, освен од даночниот обврзник, треба да се побара информација или поднесување на документи, дури тогаш кога фактичката состојба од страна на даночниот обврзник не води кон целта или не ветува успех.

(4) Доколку барањето на информација или приложувањето на документи се упати на трети лица, во него треба да се наведе дека тоа ќе биде потребно за оданочување на други лица.

(5) Лицето именувано за давање информација е должно да дава веродостојни и потполни информации и истите да ги дава со целосна одговорност. Оваа обврска се однесува и за приложување на документи.

(6) Потребните информации можат да бидат дадени во писмена форма, електронски, усно на записник или телефонски. Управата за јавни приходи може да побара информациите да бидат дадени и во писмена форма, доколку ова е од значење во постапката.

(7) Управата за јавни приходи може да го повика лицето кое е должно да даде информација, тоа да го стори усно во нејзините службени простории. Ова особено се однесува на случаите кога бараната информација во писмена форма според ставот (6) на овој член не била дадена, или бараната информација во писмена форма не ја разјаснила фактичката состојба.

(8) За информацијата дадена усно во службените простории на Управата за јавни приходи мора да се состави записник. Записникот ги содржи имињата на присатните лица, местото, денот и битната содржина на информацијата, а се потпишува од лицето кое ја составува информацијата и лицето кое ја дава

информацијата. На барање од лицето кое дало усна информација мора да му се даде препис од записникот.

Стручно лице

Член 61

(1) Управата за јавни приходи одлучува за ангажирање на стручно лице. Ако не постои опасност од одлагање, Управата за јавни приходи треба да го извести даночниот обврзник за лицето кое мисли да го именува за стручно лице.

(2) Даночниот обврзник може да бара изземање на стручното лице ако:

- 1) постојат оправдани сомневања за неговата непристрасност;
- 2) заради неговото стручно мислење може да дојде до повреда на деловна тајна на даночниот обврзник, и
- 3) настане штета за деловното работење на даночниот обврзник.

(3) Барањето од ставот (2) на овој член, мора да е образложено и се поднесува до Управата за јавни приходи во рок од 2 седмици од денот на приемот на известувањето за именување на стручното лице. За изземање на стручното лице одлучува Управата за јавни приходи.

(4) Доколку Управата за јавни приходи од стручното лице побара вештачење, тогаш тоа се составува во писмена форма. Во овој случај стручното лице може да биде повикано на усно разјаснување на неговото вештачење.

(5) Наодот на стручното лице мора да се приложи кон даночните акти.

Презентирање на исправи

Член 62

(1) Управата за јавни приходи може да побара од даночниот обврзник и од други лица да ги стават на увид деловните книги, евиденцијата, деловната документација и други исправи заради проверка. Притоа, треба да се одреди дали побараните документи се битни за оданочување на лицето кое што е повикано да ги стави на увид или за оданочувањето на трети лица.

(2) Управата за јавни приходи може да побара исправите од ставот (1) на овој член, да бидат ставени на увид во нејзините службени простории или увидот да се изврши кај лицето кое е должно да ги стави на увид.

Увид

Член 63

(1) Управата за јавни приходи врши непосреден увид кога е потребно за утврдување или разјаснување на фактите битни за оданочување.

(2) Даночниот обврзник или трето лице назначено од негова страна мора да присуствува на увидот.

(3) Увидот може да се врши со учество на стручно лице.

(4) За наодот по завршениот увид мора да се состави записник и да се приложи кон даночните акти.

Влез на земјиште и во простории

Член 64

(1) Сопственикот или корисникот на предмети, простории или земјиште е должен во тек на вообичаеното негово работно време да дозволи да се изврши увидот, доколку тоа е потребно за даночната постапка.

(2) Лицето од ставот (1) на овој член, мора однапред во соодветен рок да биде известно за увидот.

Доказна сила на сметководството

Член 65

Оданочувањето се темели на податоци од сметководството и од евиденциите на даночниот обврзник кои се водат во согласност со одредбите од членовите 45, 46 и 47 на овој закон, освен во случај кога упатуваат на нивна неточност.

Заложно доверителство (фидуцијарно право)

Член 66

Лицето кое тврди дека правата кои гласат на негово име или предметите кои се наоѓаат во негово владение ги поседува или ги држи само како застапник на друго лице- заложен доверител, мора на барање на Управата за јавни приходи во даночната постапка да докаже кое лице е сопственик на тие права, односно на тие предмети или во спротивно ќе се смета дека тие се негова сопственост.

Именување на доверители и примачи

Член 67

(1) Долговите и другите товари, деловните трошоци, трошоците за реклама и другите трошоци, нема да бидат земани во предвид за даночни цели, доколку даночниот обврзник не го исполни барањето на Управата за јавни приходи да ги именува доверителите и примачите.

(2) Доверителот или примачот според ставот (1) на овој член, се смета за именуван кога неговото име и неговата адреса се наведени така што надлежната

организациона единица на Управата за јавни приходи ќе може без тешкотии и во разумен временски рок да го утврди неговото постоење.

(3) Во случаите од членот 50 став (2) на овој закон, даночниот обврзник мора точно да ги именува доверителите и примачите, како и да достави доказ за нив.

(4) Управата за јавни приходи го задржува правото да ја утврди фактичката состојба во случаи битни за оданочувањето.

Изјава под заклетва

Член 68

(1) Управата за јавни приходи може да побара од даночниот обврзник или од трети лица да ја потврдат точноста на својата изјава со заклетва. Изјава под заклетва треба да биде побарана само кога не постојат други можности за разјаснување на факти и кога не постојат значајни сомневања во веродостојноста на исказот.

(2) Изјавата под заклетва се дава пред раководителот на организационата единица на Управата за јавни приходи.

(3) Изјавите кои ќе бидат предмет на заклетва, треба писмено да бидат доставени до лицата наведени во ставот (1) на овој член и тоа најдоцна една седмица пред давањето на заклетвата.

(4) Пред давањето на изјавата под заклетва, лицата од ставот (1) на овој член мора да бидат информирани за значењето на изјавата под заклетва и за нејзините последици.

(5) За изјавата дадена под заклетва Управата за јавни приходи составува записник. Записникот мора да содржи: место, дата, име и потпис на присатните лица и содржина на изјавата. По барање на лицето кое ја дало изјавата под заклетва, мора да му биде дадена копија од записникот.

Право на одбивање на давање информации

Член 69

(1) Информација за факти битни за оданочување на даночниот обврзник може да одбијат:

- 1) припадници на даночниот обврзник;
- 2) свештени лица, адвокати, нотари, даночни советници, ревизори, лекари, медицински персонал, кои што во ова својство се здобиле со информација, и
- 3) лица кои уживаат имунитет по сила на законот.

(2) Правото на одбивање да дадат информации се однесува и за помошниците и лицата кои се наоѓаат на обука за таа професија кај лицата од ставот (1) точка 2) од овој член. За правото на одбивање на давање информации на овие лица одлучуваат лицата наведени во ставот (1) точка 2) на овој член.

Право на одбивање на давање информации во случај на опасност за самооткривање

Член 70

(1) Лицата, со исклучок на даночниот обврзник, кои се должни да даваат информации во смисла на членот 60 од овој закон, не треба да дадат информација со која што самите или нивните припадници од членот 4 точка (13) на овој закон би ги изложиле на кривично гонење.

(2) Управата за јавни приходи треба да ги поучи лицата од ставот (1) на овој член, за нивното право за одбивање на давање информации. Во записникот мора да се наведе дека лицата се запознати со ова право.

Право на одбивање на давање стручно мислење и документи

Член 71

(1) Случаите и условите под кои не мора да се даде информација утврдени во членот 69 од овој закон, се однесуваат и на правото на одбивање на давање стручно мислење и давање на увид на документи.

(2) Лицето кое во името на даночниот обврзник ги чува документите, деловните книги, евиденцијата, како и други предмети, мора да ги стави на увид доколку даночниот обврзник би бил должен сам да ги чува.

Трошоци на лицата кои се обврзани да дадат податоци

Член 72

Трошоците кои настанале со давање на податоци, се на товар на лицата должни да дадат податоци.

Рокови и термини

Член 73

За пресметување на рокови и одредување на термини важат одредбите на Законот за општата управна постапка, ако со овој закон не е поинаку уредено.

Продолжување на роковите

Член 74

(1) Рокот за поднесување на даночна пријава може да се продолжи. Барањето за продолжување на рокот за поднесување на даночна пријава мора да биде поднесено писмено кај надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи. Тоа мора да биде образложено.

(2) Управата за јавни приходи може продолжувањето на рокот за поднесување на даночна пријава да го врзе за нов рок, како и да го направи зависно од други услови.

(3) Доколку барањето за продолжување на рокот за поднесување на даночна пријава биде одбиено, даночната пријава мора да се поднесе во рок од четиринаесет дена од денот на доставувањето на заклучокот за одбивање.

Враќање во поранешна состојба

Член 75

(1) Доколку даночниот обврзник, не по своја вина, бил спречен да запази законски рок или рок што го определила Управата за јавни приходи, тогаш, по негово барање, треба да му се дозволи враќање во поранешна состојба. Вината на застапникот оди на товар на даночниот обврзник.

(2) Барањето треба да се поднесе во рок од еден месец од денот на престанувањето на причината за пропуштање или од денот од кој даночниот обврзник дознал за причината за пропуштање.

(3) Во барањето треба јасно да бидат образложени и веродостојни причините за пропуштање на рокот.

(4) По истекот на една година од крајот на пропуштениот рок, не може да биде поднесено барање за враќање во поранешна состојба, освен во случај на виша сила.

(5) Пропуштеното дејство треба да биде спроведено за време на рокот за поднесување на барање за враќање во поранешна состојба.

(6) За барањето за враќање во поранешна состојба одлучува Управата за јавни приходи.

Проценка на даночната основа

Член 76

(1) Доколку Управата за јавни приходи не може да ја утврди даночната основа врз основа на деловните книги и евиденцијата, врши проценка.

(2) Управата за јавни приходи врши проценка особено кога:

- 1) книгите и евиденциите кои треба да се водат според посебните даночни закони, а не се поднесени;
- 2) не се издадени со закон пропишани сметки;
- 3) деловните книги не се водат точно, уредно или целосно;
- 4) основата за оданочување не е докажана со соодветни докази;
- 5) даночниот обврзник не учествува во даночната постапка, и
- 6) даночниот обврзник го одлага или оневозможува спроведувањето на даночната постапка.

(3) При проценката треба да бидат земени во предвид сите околности кои би можеле да бидат битни за проценката. При проценката Управата за јавни приходи постапува по начелото на слободно одлучување согласно членот 6 став (2) на овој закон. Притоа Управата за јавни приходи ќе го земе во предвид доказниот материјал на даночниот обврзник и неговата одговорност за разјаснување на фактичката состојба. За време на проценката Управата за јавни приходи ќе утврди фактичка состојба за која што постои одредена веројатност. Врз основа на фактичката состојба таа може да извлече заклучоци кои нема да бидат во корист на даночниот обврзник.

Глава четврта

УТВРДУВАЊЕ НА ДАНОК

Поим за утврдување на данок

Член 77

(1) Утврдувањето на данок се врши од страна на:

- 1) даночниот обврзник со самооданочување, и
- 2) Управата за јавни приходи со донесување на даночно решение и тоа во:
 - а) постапка на надворешна контрола;
 - б) случај кога со закон е пропишано да не се спроведува самооданочување, и
 - в) случај кога со закон е пропишано дека и покрај самооданочувањето мора да се донесе даночно решение.

(2) Одредбите за утврдување на данок се применуваат и за утврдување на споредни даночни давачки.

(3) Даночно решение мора да биде донесено и во случај даночниот обврзник да е целосно или делумно ослободен од данок или кога неговото барање за утврдување на данок е одбиено.

(4) Во случаите од ставот (1) точка 1) на овој член, даночно решение мора да се донесе доколку има отстапување од самооданочувањето на даночниот обврзник.

Посебни случаи за недонесување на даночно решение

Член 78

(1) Управата за јавни приходи не мора да донесе даночно решение ако трошоците за утврдување и за наплата на данокот би биле несразмерни со висината на данокот што треба да се утврди.

(2) Во случај на погрешно утврдена висина на данок, даночното решение не мора да се менува ако зголемениот износ на данокот би бил несразмерен со трошоците во постапката за менување на решението.

Форма и содржина на даночно решение

Член 79

(1) Даночно решение мора да се донесе во писмена форма и мора да се означи како решение.

(2) Даночното решение мора да содржи:

- 1) назив на надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи која што го издала решението;
- 2) број на актот;
- 3) дата;
- 4) ЕДБ;
- 5) име и адреса на даночниот обврзник;
- 6) адреса на доставување на застапникот во случаите од членовите 19, 20 и 21 на овој закон;
- 7) вид на данокот;
- 8) период на оданочување;
- 9) основа за оданочување и за пресметување;
- 10) даночна стапка;
- 11) налог за плаќање;
- 12) рок за плаќање;
- 13) образложение;
- 14) правна поука;
- 15) потпис на овластеното лице, и
- 16) печат на Управата за јавни приходи.

(3) Даночното решение може да содржи и дополнителни забелешки и услови.

Привременост

Член 80

(1) Самооданочувањето според членот 77 став (1) точка 1) од овој закон е привремено.

(2) Даночното решение може да биде привремено кога:

- 1) даночното утврдување уследило по податоци од даночниот обврзник и Управата за јавни приходи се уште не го испитала даночното решение во целост, и
- 2) не е сигурно дали постојат предуслови за настанување на данокот.

(3) Привременото даночно решение мора да биде означено како такво.

Правосилност на самооданочувањето

Член 81

Самооданочувањето не може да биде променето со даночно решение од страна на Управата за јавни приходи во рамките на рокот за застарување по истекот на една година, освен во случаите:

- 1) самооданочувањето се заснива на свесна измама;
- 2) на друг начин промената е дозволена со закон, и
- 3) даночниот обврзник се согласи со промената.

Престанок или промена на даночно решение

Член 82

(1) Доколку даночното решение е привремено тоа може да престане или да биде променето се до застарувањето.

(2) Конечните даночни решенија можат да престанат или да бидат променети само доколку:

- 1) даночниот обврзник се согласи;
- 2) даночното решение е издадено од ненадлежна организациона единица на Управата за јавни приходи;
- 3) е донесено со недозволен средства, како што се измама, закана или поткуп;
- 4) дополнително се појават нови факти или доказни средства кои што водат до поголем данок, и
- 5) на друг начин промената е дозволена со закон.

(3) Одредбите од ставовите (1) и (2) на овој член, важат и за промени во постапка на приговор.

Постапка за утврдување на даночна гаранција

Член 83

(1) Лицето кое гарантира согласно членовите од 29 до 34 на овој закон за туѓи даночни долгови, се задолжува со решение за гаранција, за кое соодветно важат одредбите за даночно решение.

(2) Даночно решение не може да се донесе доколку даночното побарување против главниот должник е застарено или истото не постои.

Глава петта

НАДВОРЕШНА КОНТРОЛА

Обем на примена

Член 84

Надворешна контрола во смисла на овој закон е:

- 1) контрола на претпријатија;
- 2) контрола на данокот на додадена вредност (ДДВ), и
- 3) други видови на надворешна контрола за кои е надлежна Управата за јавни приходи.

Задачи на одделенијата за надворешна контрола

Член 85

Задача на секоја надворешна контрола е да се:

- 1) изврши проверка, утврдување и оценување на состојби што се од важност по однос на даноците;
- 2) обезбеди рамноправност во оданочувањето;
- 3) обезбеди дека:
 - а) не доаѓа до намалено пресметување, пријавување и плаќање на данок;
 - б) без право не е доделено или некому забрането даночно олеснување;
 - в) не доаѓа до неправедно припишување на даноци, и/или
 - г) без право не е доделено, ниту забрането враќање на данок.

Допустливост на надворешна контрола

Член 86

(1) Надворешната контрола е допустлива кај даночни обврзници кои:

- 1) водат трговско претпријатие;
- 2) водат земјоделско и шумарско претпријатие, или
- 3) се занимаваат со слободни занимања (адвокати, нотари, лекари и други).

(2) Кај даночни обврзници кои не се споменати во ставот (1) на овој член, надворешната контрола е допустлива ако:

- 1) истата се однесува на обврската на даночниот обврзник да плати данок за друго лице или да задржува или да плаќа даноци, или
- 2) ако односите што се битни за оданочувањето треба да бидат расветлени и ако е неопходно реализирање на надворешна контрола според видот и обемот на фактичката состојба за која треба да биде извршена контрола.

Надлежност на одделението за надворешна контрола

Член 87

(1) Надворешната контрола се извршува од страна на одделението за надворешна контрола во организационите единици на Управата за јавни приходи надлежни за оданочување (во натамошниот текст: одделението за надворешна контрола).

(2) Одделението за надворешна контрола одлучува, согласно својата обврска за оценување, дали и кога треба да биде реализирана една надворешна контрола.

(3) Одделението за надворешна контрола од ставот (1) на овој член може да ангажира друго одделение за надворешна контрола со цел за извршување на истата. Така ангажираното одделение за надворешна контрола може да извршува даночни утврдувања во име на одделението од кое го добило налогот, како и да дава обврзувачка согласност во смисла на членовите 105, 106, 107 и 108 на овој закон.

Инспектори

Член 88

(1) Надворешната контрола ја вршат овластени даночни инспектори (во натамошниот текст: инспектор).

(2) Инспекторот е одговорен за навремено, компетентно и економично исполнување на своите задачи.

(3) За предметот на контролата формира инспекторско досие.

(4) Почетокот на вршење на надворешната контрола, со информација за датумот и времето, инспекторот ги запишува во инспекторското досие.

Обем на надворешната контрола

Член 89

(1) Надворешната контрола служи за утврдување и преиспитување на даночните односи на даночниот обврзник. Таа може да опфати еден или повеќе видови даноци, еден или повеќе периоди на оданочување, или пак, да се ограничи на одделни фактички состојби.

(2) Определувањето на обемот на надворешната контрола, надлежното одделение за надворешна контрола го врши по самостојно - сопствено согледување, како негова службена должност.

Налог за надворешна контрола

Член 90

Предметот и периодот на надворешната контрола го определува раководителот на надлежното одделение за надворешна контрола согласно членот 87 од овој закон, во писмено изготвен налог за контрола.

Содржина на налогот за надворешна контрола

Член 91

(1) Налогот за надворешна контрола ги содржи следниве задолжителни елементи:

- 1) назив на надлежното одделение за надворешна контрола;
- 2) број и дата;
- 3) име, односно назив на даночниот обврзник на кој се однесува, како и неговиот ЕДБ;
- 4) правни основи на надворешната контрола;
- 5) видови даноци што треба да бидат контролирани;
- 6) одделни фактички состојби што треба да бидат контролирани ;
- 7) период на контрола;

- 8) упатство за правата и обврските на даночниот обврзник во текот на контролата;
- 9) правна поука;
- 10) потпис на овластено лице, и
- 11) службен печат.

(2) Налогот може да биде во електронска форма, при што соодветно се применува членот 43 став (5) на овој закон.

(3) Со налогот за надворешна контрола можат да бидат опфатени и:

- 1) временски почеток на контролата;
- 2) место на контролата;
- 3) име на инспекторот, и
- 4) барања во врска со контролата.

Доставување на налогот за надворешна контрола

Член 92

(1) За налогот за надворешна контрола даночниот обврзник мора да биде известен во соодветен период пред почетокот на контролата и тоа:

- 1) четири недели - големи даночни обврзници и концерни од членот 102 на овој закон, и
- 2) две недели - сите други даночни обврзници.

(2) Одредбата од ставот (1) на овој член, нема да се примени ако со тоа би се спречила или попречила контролата. Во тој случај налогот за контрола се доставува непосредно пред почетокот на контролата.

(3) За секое лице - даночен обврзник, кај кое треба да биде реализирана надворешна контрола треба да биде доставен налог за контрола.

(4) Инспекторот може да го одложи почетокот на спроведувањето на надворешната контрола ако даночниот обврзник поднесе барање пред почетокот на контролата и во него наведе оправдани причини за одложување на контролата, освен во случаите од ставот (2) на овој член.

(5) Како оправдани причини во смисла на ставот (4) на овој член се сметаат:

- 1) болест на даночниот обврзник;
- 2) болест на застапникот на даночниот обврзник;
- 3) болест на вработен во претпријатието кој е од значење за информациите потребни за надворешната контрола;
- 4) опсежни пречки во претпријатието заради реновирање, и
- 5) опсежни пречки во претпријатието заради виша сила.

Место на надворешната контрола

Член 93

(1) Надворешната контрола се врши во деловните простории на даночниот обврзник. Даночниот обврзник за таа цел мора бесплатно да стави на располагање соодветно место за работа и потребна опрема.

(2) Доколку не постои деловен простор кој е погоден за вршење на надворешната контрола, тогаш контролата се врши во службените простории на Управата за јавни приходи или со согласност на даночниот обврзник во неговите станбени простории. Доколку контролата не се врши во деловните простории, инспекторот е должен да ги разгледа деловните простории и за тоа да состави белешка, која се внесува во записник.

(3) Инспекторот има право да влегува на земјиште и во деловни простории во кои даночниот обврзник ја врши дејноста и да ги прегледа. На даночниот обврзник или на неговиот застапник мора да им се овозможи присаство при прегледувањето на деловните простории.

Обврска за легитимирање

Член 94

Инспекторот за надворешна контрола е должен да ја покаже легитимацијата на почетокот на вршење на надворешната контрола.

Начела на надворешната контрола

Член 95

(1) Инспекторот мора да ги испита фактичките и правните односи кои се меродавни за основите за оданочување (даночната обврска и за одмерување на даноците). Контролата се врши како во случаи кога тоа оди во полза на даночниот обврзник, така и во случаи кога тоа не е во негова полза.

(2) Надворешната контрола треба да биде насочена кон суштинското. Инспекторот треба да определи тежишта на контролата. Областите кои не се од значење за контролата треба да се исклучат.

(3) Траењето на надворешната контрола треба да се ограничи на потребното време.

(4) Инспекторот, за време на контролата, треба да го информира даночниот обврзник за констатираните фактички состојби и за даночните последици. Информирањето нема да се примени доколку тоа влијае на целта и на текот на надворешната контрола.

(5) Доколку во текот на надворешната контрола се покаже дека нема релевантни констатации во поглед на предметот на контролата, во тој случај контролата треба да се прекине.

Должност за истражување

Член 96

Одделението за надворешна контрола ја утврдува фактичката состојба по службен пат, го определува видот и опфатот на истражување според сопствено мислење што е соодветно на она што го бара обврската. Опфатот на овие должности

се определува според околностите на секој поединечен случај, при што соодветно се применува членот 95 став (1) од овој закон.

Обврски за соработка на даночниот обврзник

Член 97

(1) Даночниот обврзник е должен да соработува во утврдувањето на фактичката состојба.

(2) Даночниот обврзник својата обврска за соработка ја исполнува преку потполно и веродостојно приложување на фактите кои се значајни за оданочувањето, а ги доставува и нему познатите доказни средства. Опфатот на овие должности се определува според околностите на секој поединечен случај.

(3) Даночниот обврзник во смисла на ставот (2) на овој член, особено е должен да ги извршува следниве работи:

- а) да дава информации;
- б) да доставува на увид и контрола деловни книги, евиденции, деловна документација и други исправи;
- в) да ги дава потребните појаснувања за разбирање на неговото даночно објаснување и книговодство, и
- г) да му дава поддршка на инспекторот за надворешна контрола при извршувањето на неговата обврска за истражување според членот 96 од овој закон.

(4) Одредбата од ставот (3) на овој член, се применува и во случаи кога информациите и документите не се однесуваат непосредно на временскиот период кој се контролира, а ова се смета за неопходно при утврдување на фактичката состојба.

Лица за информации

Член 98

(1) Даночниот обврзник е обврзан според членот 97 од овој закон за давање информации.

(2) Даночниот обврзник може да именува лица за давање информации. Инспекторот треба на почетокот на надворешната контрола да укаже на правото од ставот (1) на овој член. Имињата на лицата за информации треба да се забележуваат во записникот од контролата.

(3) Инспекторот смее да прибира информации од вработените во претпријатието кои не се именувани како лица за давање информации.

Информација и доставување на документи од трети лица

Член 99

Даночниот обврзник и други лица мора, по барање на инспекторот, да му даваат информации кои се потребни за констатирање и контрола на фактичката состојба што

е битна за оданочувањето. Инспекторот за надворешна контрола може од овие лица да побара приложување на книги, белешки, документи и деловна документација, при што соодветно се применува членот 60 од овој закон.

Сомнение за даночно казниво работење

Член 100

Доколку за време на надворешната контрола или најдоцна во текот на завршниот разговор одржан според членот 101 од овој закон, се појави сомнение за сторено даночно казнено дело од страна на даночниот обврзник, во тој случај треба без одлагање против даночниот обврзник да се поведе казнена постапка. Даночниот обврзник треба да биде информиран за тоа.

Завршен разговор

Член 101

(1) Во врска со резултатот од надворешната контрола, инспекторот треба да одржи разговор со даночниот обврзник (завршен разговор).

(2) Завршниот разговор не мора да се одржи кога:

- 1) даночниот обврзник се откажува од истиот, или
- 2) за време на надворешната контрола не произлегле констатации кои водат кон промена на основата за оданочување.

(3) Даночниот обврзник може на завршниот разговор да вклучи и други лица што ја познаваат таа работа, и тоа особено:

- 1) даночен советник;
- 2) вработени лица во претпријатието кои го познаваат книговодството и сметководството;
- 3) други стручни и компетентни вработени лица во претпријатието, и
- 4) други лица кои се во врска со констатациите од контролата.

(4) На завршниот разговор, покрај инспекторот за надворешна контрола, може да учествуваат и други лица, како што се:

- 1) раководителот на одделението за надворешна контрола;
- 2) вработени во Управата за јавни приходи - Генерална дирекција;
- 3) други лица вработени во Управата за јавни приходи надлежни за оданочувањето.

(5) На завршниот разговор треба да се разговара особено за:

- 1) спорните точки;
- 2) правното оценување на состојбите од контролните наоди, и
- 3) даночните последици од контролните наоди.

(6) Доколку се одржи завршен разговор во смисла на ставот (1) на овој член, даночниот обврзник треба навреме да се извести за точките на разговорот и за терминот на завршниот разговор, при што соодветно се применува членот 92 ставови (4) и (5) од овој закон.

(7) Доколку врз основа на констатациите од контролата произлегува можност да мора да се поведе казнена постапка, за тоа се известува даночниот обврзник согласно членот 100 став (1) од овој закон. Известувањето се внесува во записникот со наведување на податок за датумот и времето.

Записник од извршена надворешна контрола

Член 102

(1) За резултатот од надворешната контрола се изготвува записник во писмена форма.

(2) Во записникот од надворешната контрола треба да се внесат констатациите од контролата кои се фактички и правно битни за оданочувањето, како и измените на основите за оданочување.

(3) Записникот од надворешната контрола треба да му се испрати на даночниот обврзник и по негово барање да му се даде можност за произнесување.

(4) Доколку надворешната контрола не доведе до промена на основите за оданочување, во тој случај, тоа писмено му се соопштува на даночниот обврзник.

Доставување на налог за контрола и записник од контрола

Член 103

Налогот за надворешна контрола и записникот од извршената контрола му се доставува на даночниот обврзник согласно членот 44 од овој закон.

Контрола на концерни

Член 104

(1) Концерн во смисла на овој закон постои ако:

- 1) најмалку две претпријатија се меѓусебно поврзани согласно Законот за трговските друштва, или
- 2) постојат едно раководечко или владејачко и најмалку едно независно претпријатие, или
- 3) надворешниот промет на сите претпријатија што потпаѓаат под концернот годишно изнесува најмалку 800.000.000,00 денари.

(2) Претпријатија или друштва што припаѓаат на некој концерн се контролираат според следните принципи:

- 1) под единствено раководство;
- 2) единствени параметри, и
- 3) во меѓусебна временска корелација.

(3) Едно претпријатие што припаѓа на повеќе концерни, според став (2) на овој член, треба да се контролира заедно со концернот што поседува најголем удел во

претпријатието. Кај еднакви удели, претпријатието треба да се подреди на оној концерн, кај кој се наоѓа раководството на тоа претпријатие.

Обврзувачки согласност врз основа на надворешна контрола

Предуслови за обврзувачка согласност

Член 105

(1) По реализација на надворешна контрола, по писмено барање на даночниот обврзник, Управата за јавни приходи треба да му даде објаснување како одредена фактичка состојба ќе биде даночно-правно третирана во иднина (во натамошниот текст: обврзувачка согласност).

(2) Предуслови за давање на обврзувачка согласност се:

- 1) фактичката состојба за која е поставено прашањето да била предмет на реализирана контрола и истата била контролирана;
- 2) фактичката состојба и нејзиниот даночно-правен третман за контролираниот период да е содржана за оданочување во записникот од надворешната контрола, и
- 3) да е од значење за деловните активности на даночниот обврзник, како Управата за јавни приходи во иднина ќе ја третира даночно-правно таквата состојба.

(3) Барањето за обврзувачка согласност се доставува во рок до три месеци по испраќањето на записникот од надворешната контрола.

(4) По барањето за давање на обврзувачка согласност решава организационата единица на Управата за јавни приходи надлежна за оданочување.

Форма на обврзувачката согласност

Член 106

(1) Обврзувачката согласност писмено се доставува, без условување и се означува како обврзувачка.

(2) Обврзувачката согласност мора да содржи:

- 1) фактичка состојба што претставува основа за обврзувачката согласност;
- 2) решение по барањето за обврзувачка согласност;
- 3) причини што се меродавни за донесената одлука, и
- 4) податоци за тоа за кој временски период и за кои видови даноци треба да важи обврзувачката согласност.

Последица од обврската на обврзувачката согласност

Член 107

(1) Обврзувачката согласност е обврзувачка за оданочувањето во случај кога фактичката состојба е идентична со фактичката состојба која претставува основа на обврзувачката согласност.

(2) Доколку фактичката состојба која била констатирана и даночно проценета по доставувањето на обврзувачката согласност не соодветствува на фактичката состојба која била поставена како основа на обврзувачката согласност во тој случај Управата за јавни приходи не е обврзана кон согласноста.

(3) Во случајот од ставот (2) на овој член, не е потребно поништување на обврзувачката согласност.

(4) Важноста на обврзувањето од ставот (1) на овој член, не се применува доколку обврзувачката согласност не е во полза на даночниот обврзник и не е во согласност со постојните прописи.

Завршување, укинување и измена на обврзувачката согласност

Член 108

(1) Обврзувачката согласност престанува да се применува доколку дојде до промена на прописите врз основа на кои е донесена одлуката.

(2) Надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи може да ја укине или измени обврзувачката согласност по однос на нејзината примена во иднина. За укинувањето или измената треба писмено да го извести даночниот обврзник.

(3) Укинувањето или измената на обврзувачката согласност со ретроактивна важност е дозволена само ако:

- 1) даночниот обврзник се согласи;
- 2) е доставена од страна на организациона единица на Управата за јавни приходи која не е надлежна за тоа, или
- 3) обврзувачката согласност е донесена врз основа на лага, закана или поткупување.

Даночна истрага

Член 109

(1) Со даночната истрага се врши:

- 1) утврдување на даночни казниви дела;
- 2) испитување на основите за оданочување во случаите од точката 1), и
- 3) откривање и истражување на непознати даночни случаи.

(2) Даночната истрага е уредена со Законот за финансиска полиција.

Глава шеста

ЗАСТАРУВАЊЕ

Член 110

(1) Даночно утврдување, негова промена и негов престанок не е дозволено доколку истекол рокот за застарување.

(2) Застарувањето на даноци и споредни даночни давачки започнува со истекот на годината во која што е остварена фактичката состојба.

(3) Рокот за застарување изнесува пет години, а во случаи на даночно затајување изнесува десет години.

(4) Застарувањето не настапува пред истекот на една година по завршување на надворешната контрола или на жалбена, судска или вонсудска постапка.

Глава седма

РЕАЛИЗАЦИЈА, ДОСПЕАНОСТ И ПЛАЌАЊЕ НА ДАНОК

Прво поглавје

ОПШТИ ОДРЕДБИ

Доспеаност

Член 111

(1) Доспеаноста на данокот се утврдува според роковите утврдени со посебните даночни закони.

(2) Со започнување на постапка по правен лек и судска постапка не се продолжува рокот на доспеаност.

(3) За осигурување на наплатата на данокот, доспеаноста може да биде одредена со отстапување. Предвремената доспеаност мора да биде образложена.

Продолжување на доспеаноста

Член 112

Управата за јавни приходи може на барање на даночниот обврзник да ја продолжи доспеаноста на плаќањето на данок кога постојат сериозни сомневања во правилноста на даночното решение или кога доспеаноста за даночниот обврзник би претставувала нарушување на неговото постоење што не го оправдува интересот на моменталното спроведување. Продолжувањето на доспеаноста може да се услови со гаранција за обезбедување на плаќањето.

Одлагање на плаќање на даночен долг

Член 113

(1) Управата за јавни приходи може, на барање на даночниот обврзник, во целост или делумно да го одложи плаќањето на даночен долг на денот на доспеаноста ако плаќањето: претставува значително оптоварување за даночниот обврзник, и/или со плаќањето се нанесе битна штета на даночниот обврзник.

(2) Одлуката за одлагање на плаќањето на даночниот долг мора да биде образложена.

(3) Одлагањето може да се услови со гаранција за обезбедување на плаќањето.

(4) За времетраење на одобреното одлагање на плаќање на даночен долг се плаќа камата. Окаматувањето се врши согласно членот 123 од овој закон.

(5) Управата за јавни приходи може да се откаже од каматата во случаи кога е на штета на даночниот обврзник кој треба тоа да го докаже.

(6) За одлагање на плаќање на даночен долг над 1.000.000,00 денари потреба е претходна согласност од министерот за финансии.

(7) Начинот и постапката на одлагање на плаќање на даночниот долг ја пропишува министерот за финансии.

Видови на гаранции

Член 114

Гаранција за обезбедување на плаќање на даночен долг е:

- 1) хипотека на недвижност на даночен обврзник;
- 2) залог на подвижни предмети на даночниот обврзник;
- 3) неотповиклива банкарска гаранција;
- 4) гаранција од друго лице кое е сопственик на имот чија вредност не може да биде помала од 150% од висината на даночниот долг чија наплата се обезбедува, и
- 5) трасирана меница акцептирана од страна на два жиранти.

Укинување на одобрение за одлагање на даночен долг

Член 115

Ако даночниот обврзник не се придржува на роковите од решението за одлагање на плаќање на даночниот долг, Управата за јавни приходи, по службена должност, може да го укине решението и доспеаниот а неплатен даночен долг, водејќи сметка за ефикасноста на наплатата, ќе го наплати : од гаранцијата за обезбедување и/или во постапка на присилна наплата над даночниот обврзник.

Второ поглавје

РЕДОВНО НАМИРУВАЊЕ НА ДАНОК

Форми на редовно намирување на данок

Член 116

Редовно намирување на данок, по правило, се врши со плаќање на паричен износ на доспеаниот даночен долг на пропишани уплатни сметки за јавни приходи во рокови пропишани со закон.

Ден на плаќање на данок

Член 117

(1) Ден за плаќање на данок се смета денот кога:

- 1) даночниот обврзник издал на банката налог за плаќање (во понатамошниот текст: даночен налог) од неговата сметка да пренесе на пропишаната уплатна сметка за јавни приходи одреден износ на средства, под услов на сметката да има доволно средства;
- 2) должниот износ е уплатен на банката, со налог да изврши уплата на пропишана уплатна сметка за јавни приходи;
- 3) заплени пари се уплатени на соодветна сметка на јавни приходи;
- 4) е донесено решение од Управата за јавни приходи за пренос на предмети во сопственоста на Република Македонија согласно членот 140 став (2) на овој закон, и
- 5) износот остварен со продажба на движни предмети и недвижности во постапка на присилна наплата на даноци и споредни даночни давачки е уплатен на пропишана уплатна сметка за јавни приходи.

(2) Ако данокот е платен во готово или на некој друг начин (со чек, кредитна картичка и сл.), како ден на плаќање се смета денот кога парите се уплатени на уплатната сметка за јавни приходи.

Извршување на даночен налог

Член 118

(1) Даночниот обврзник кој плаќањето го врши со даночен налог мора да обезбеди на својата сметка средства за плаќање на доспеаните даноци и споредни даночни давачки.

(2) За извршување на даночниот налог се користат средствата на даночниот обврзник од сите негови сметки отворени кај банка, ако средствата не се изземени заради посебен режим на залог во согласност со овој закон.

(3) Кога на сметката на даночниот обврзник се обезбедени средства, банката го извршува даночниот налог до крај на работниот ден, а најдоцна во рок од 24 часа од приемот на налогот.

(4) Ако банката не изврши уплата на пропишаната уплатна сметка за јавни приходи во рокот од ставот (3) на овој член, а на сметката на даночниот обврзник

имало расположиви средства, последиците од неплаќањето на данокот во рокот на доспеаност паѓаат на товар на банката.

Редослед на намирување

Член 119

(1) Даночниот обврзник, односно друг даночен должник, при уплатата го наведува видот на достасаниот данок кој го плаќа.

(2) Распредувањето на уплатениот износ се врши по следниот редослед:

- 1) трошоци за наплата;
- 2) парична казна;
- 3) камата, и
- 4) износ на главната даночна обврска.

(3) Ако даночниот обврзник должи плаќање на повеќе видови данок, а уплатениот износ не е доволен за плаќање на вкупниот даночен долг, одделните видови даноци се наплатуваат по редоследот на нивното достасување.

(4) Кај даноците од ставот (3) на овој член, кои доспеваат истовремено, наплатата се врши сразмерно на учеството на поделен вид данок во вкупниот доспеаниот долг.

(5) Ако износот на уплатата по основ на даноци е поголем од долгуваниот износ, износот на претплатата се користи за намирување на обврските по истиот основ кој доспева подоцна.

(6) Во случајот од ставот (5) на овој член, на барање на даночниот обврзник се врши поврат или се намируваат доспеани обврски по друг основ.

Откажување од побарување

Член 120

(1) Управата за јавни приходи може целосно или делумно да се откаже од побарување на даночен долг доколку наплатата во одделен случај е несоодветна.

(2) Постапката за откажување од побарување од ставот (1) на овој член, се уредува со закон.

Опомена за плаќање на данок

Член 121

(1) Управата за јавни приходи на даночниот обврзник кој во целост или делумно по доспеаноста не го платил данокот, односно споредната даночна давачка, му праќа опомена за видот и износот на данокот, односно споредните даночни давачки доспеани за наплата, со која му наложува доспеаниот износ да го плати веднаш, а најдоцна во рок од една седмица од денот на приемот на опомената.

(2) Доколку даночниот обврзник не го плати доспеаниот износ во рокот определен во став (1) на овој член, даночниот долг се зголемува за 10% .

(3) Опомената од ставот (1) на овој член, се доставува по пошта согласно членот 44 од овој закон, а со цел за поголема ефикасност се праќа, кога е можно, и по е-маил, телефакс, телефон или по курир.

(4) Ако опомената за плаќање данок се праќа по телефон, службеното лице на Управата за јавни приходи за тоа составува службена белешка и ја приложува во списите по предметот.

Воспоставување залог пред присилна наплата на данок

Член 122

Управата за јавни приходи може веднаш по доспеаноста на данокот да запише заложно право во регистарот на заложни права од членот 135 став (4) на овој закон.

Трето поглавје

КАМАТА

Општи одредби за каматата

Член 123

(1) На износот на помалку или повеќе платениот данок и споредните даночни давачки се пресметува и наплатува камата во висина од 0,05% за секој ден задоцнување.

(2) На долгуваниот данок и споредната даночна давачка, каматата се пресметува почнувајќи од наредниот ден од денот на првобитната доспеаност.

(3) На износот на повеќе платен данок и споредни даночни давачки каматата се пресметува по истекот на рокот од 30 дена од денот на приемот на барањето за враќање.

Четврто поглавје

ПРИСИЛНА НАПЛАТА

I. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Овластување за присилна наплата

Член 124

(1) Управата за јавни приходи може да врши присилна наплата по даночни управни акти со кои се побарува данок или споредна даночна давачка.

(2) По даночни управни акти може да се врши присилна наплата доколку нивното спроведување не е одложено или спроведувањето е спречено заради правен лек.

Доверител и должник во присилна наплата

Член 125

(1) Доверител во присилна наплата е Управата за јавни приходи на на даночните долгови кои треба присилно да бидат наплатени.

(2) Должник во присилна наплата е лицето кое должи данок или споредна даночна давчка кои што треба да бидат присилно наплатени.

Почеток на присилна наплата

Член 126

(1) Присилната наплата може да започне доколку:

- а) долгот е доспеан;
- б) должникот во присилна наплата е повикан да плати, и
- в) од повикувањето да плати поминала најмалку една седмица.

(2) Во повикот за плаќање треба да се наведе причината за долгот.

Приговор против присилна наплата

Член 127

(1) Против присилната наплата не е дозволен приговор за околности кои се однесуваат на утврдувањето на даночниот долг. Приговор е дозволен само против даночниот управен акт за одредување на присилната наплата.

(2) Спроведувањето на присилната наплата нема да биде попречена со тоа што должникот во присилна наплата поднел приговор против даночниот управен акт по кој треба да биде извршена присилната наплата.

Завршување и ограничување на постапката за присилна наплата

Член 128

(1) Присилната наплата мора да се заврши или да се ограничи доколку е:

- 1) поништен или повлечен даночниот управен акт;
- 2) поништен даночниот долг, и
- 3) одложен даночниот долг согласно членот 113 од овој закон.

(2) Во случаите на ставот (1) точки 1) и 2) на овој член, треба да бидат повлечени веќе спроведените мерки за присилна наплата.

Ограничување или запирање на присилната наплата

Член 129

(1) Управата за јавни приходи може привремено да ја ограничи или запре присилната наплата или да ги повлече мерките за присилна наплата доколку присилната наплата во одреден случај е несоодветна, врз основа на претходна согласност на министерот за финансии.

Измемање од присилна наплата

Член 130

Присилната наплата на даночниот долг се извршува од целокупниот имот, приходите и побарувањата на должникот во присилната наплата, освен:

- 1) облека, обувки, долна облека, постелнина, апарати за домаќинството, кујнски апарати, мебел, кои што му се потребни на должникот во присилната наплата и на членовите на неговото семејство за водење на пристоен и скроман живот;
- 2) прехранбени производи, средства за огрев и осветлување, кои што на должникот во присилната наплата и на членовите на неговото семејство му се потребни за 4 седмици;
- 3) кај лицата кои се занимаваат со земјоделство и шумарство, апарати, добиток и сточната храна потребна за 4 седмици, кои се неопходни за извршување на стопанската дејност;
- 4) суштински неопходните средства потребни за работа за извршување на професионална дејност;
- 5) научни, стручни и религиозни книги, како и учебници на должникот во присилната наплата и членовите на неговото семејство;
- 6) стипендија на ученици и студенти;
- 7) детски додаток и други примања врз основа на социјална заштита;
- 8) книги за трошоци, семејни документи, венчални прстени, ордени и медали, како и предмети одредени за погреб и ортопедски помагала кои што се во употреба;
- 9) примања врз основа на законско издржување;
- 10) две третини од нето личните примања по основ на работа, но најмногу до износ од 150 евра во денарска противвредност од нето личните примања по основ на работа;
- 11) противпожарна опрема, и
- 12) лекови, медицински помагала и медицинска опрема.

Трошоци во постапката за присилна наплата

Член 131

(1) Во постапката за присилна наплата се наплатуваат трошоци.

(2) Побарувањето кое треба да биде наплатено во присилната наплата се зголемува за еднократна посебна такса во висина од 5% од износот кој треба да биде наплатен во присилната наплата.

(3) Трошоците за присилна наплата наведени во ставот (1) на овој член и посебната такса наведена во ставот (2) на овој член, паѓаат на товар на должникот во присилната наплата.

(4) Висината на трошоците за присилна наплата со тарифа ја определува Владата на Република Македонија.

(5) Ако должникот во присилната наплата го плати даночниот долг по отпочување на постапката за присилна наплата не се ослободува од плаќањето на трошоците и еднократната такса.

Предмети на присилна наплата

Член 132

(1) Наплатата на даноци во постапката на присилна наплата се спроведува на:

- 1) парични средства на должникот во присилната наплата;
- 2) парични побарувања на должникот во присилната наплата;
- 3) непарични побарувања и други права на должникот во присилната наплата;
- 4) готови пари и хартии од вредност;
- 5) движни предмети, и
- 6) недвижности.

(2) Присилната наплата може да се спроведе на еден или повеќе предмети во исто време, што се одредуваат со решение.

Права на трети лица

Член 133

(1) Трето лице, освен член на семејството на должникот во присилната наплата, кое тврди дека има право на стварите кои се предмет на присилна наплата на данок, а кое би ја спречило продажбата на имотот, може да поднесе до надлежниот суд излачна тужба.

(2) Судот може да наложи прекин или запирање на спроведување на одредените мерки во текот на постапката за присилна наплата над стварите од ставот (1) на овој член.

(3) Ако лицето од ставот (1) на овој член, пружи доказ дека има право над стварите кои се предмет на присилна наплата, Управата за јавни приходи може да ја прекине, односно запре присилната наплата над тие предмети.

II. ЗАЛОГ

Обезбедување на даночно побарување во присилна наплата

Член 134

(1) Заради обезбедување на даночното побарување во присилна наплата на ствари или на имотните права на должникот во присилната наплата, се воспоставува законско заложно право во корист на даночниот доверител.

(2) Даночен доверител во смисла на ставот (1) од овој член е Република Македонија.

(3) Залогот трае до намирување на даночниот долг или поништување на даночното решение.

Постапка за воспоставување залог

Член 135

(1) Врз основа на решението за залог Управата за јавни приходи ги презема следните мерки:

- 1) попис на движни предмети и заплenuвање согласно членот 148 од овој закон;
- 2) попис на недвижности согласно членот 152 на овој закон;
- 3) забрана за пренос на парични средства преку сметка на должникот во присилната наплата отворена кај банка, освен со цел за намирување на обврска по основ на данок и упис на забраната во регистарот на иматели на сметки;
- 4) забрана на должниците на должникот во присилната наплата да ги платат на должникот во присилната наплата готовинските долгови и упис на забраната во соодветниот регистар, и
- 5) забрана на должниците на должникот во присилната наплата да ги исполнат другите обврски кон него и упис на забраната во регистарот на движни ствари.

(2) Решението од ставот (1) на овој член, се доставува на должникот во присилната наплата и соодветните регистри, должниците на должникот во присилната наплата и носителот на платниот промет.

(3) По извршениот попис на движни ствари или недвижности, Управата за јавни приходи со решение наложува на соодветниот орган да изврши упис на заложно право во регистарот на движни предмети и недвижности.

(4) Решението од ставот (1) точки 3), 4) и 5) и ставот (3) на овој член, се упишува веднаш по доставувањето кај надлежниот орган, во заложниот регистар на движни ствари, во регистарот на недвижности и во регистарот на иматели на сметки, со дата и точното време на прием.

(5) Ако должникот во присилната наплата не е упишан како сопственик на недвижности во јавните книги, Управата за јавни приходи, по предавање на барањето за упис на хипотека, ќе побара од надлежниот орган прво да го впише правото на сопственост на должникот во присилната наплата на таа недвижност врз основа на

докази за стекнување на недвижноста во согласност со прописите, а потоа упис на хипотеката на недвижноста.

(6) Законско заложно право во корист на Република Македонија се воспоставува со упис во соодветниот регистар.

Правни ефекти на залогот

Член 136

(1) По доставувањето на решението од членот 135 став (1) точки 3), 4) и 5) на овој закон, на должникот во присилната наплата не му е дозволено да располага со предметите од присилана наплата на кои е воспоставен залог, освен на недвижностите.

(2) Со решението за присилна наплата од парични средства на должникот во присилната наплата, се запираат сите финансиски трансакции преку сметката на даночниот обврзник, освен трансакциите кои се однесуваат за намирување на данокот.

(3) Со решението од членот 135 став (1) точки 4) и 5) на овој закон, се забранува на должниците да ги намируваат своите обврски кон должникот во присилната наплата, од денот на доставување на тоа решение.

(4) Република Македонија стекнува заложно право на стварите со кои се обезбедува и на побарување во однос на споредни даночни давачки, чиј приоритет се утврдува во согласност со времето на упис во регистарот или времето на известување на должникот.

Попис на движни ствари

Член 137

(1) Службеникот на Управата за јавни приходи овластен за спроведување на присилната наплата (во натамошниот текст: даночен извршител) има право, заради извршување на пописот, да влезе на земјиште и во простории во кои должникот во присилната наплата ја врши својата деловна активност, а со судско решение и во стан на даночниот обврзник.

(2) Пред пристапувањето кон попис, даночниот извршител ќе ги покаже документите со кои ги потврдува своите овластувања и решението за присилна наплата и ќе го повика должникот во присилната наплата да го плати должниот износ.

(3) Доколку должникот во присилната наплата се спротиставува, на пописот на движните ствари од ставот (1) на овој член, пописот се спроведува во присатство на еден полнолетен сведок.

(4) Ако во текот на пописот должникот во присилната наплата истакне дека над подвижната ствар е воспоставено заложно право и упишано во регистарот за заложни права во корист на приватно-правен доверител, даночниот извршител тоа го зема во предвид при утврдување на приходите кои можат да се реализираат.

(5) Даночниот извршител може ако процени дека се основани тврдењата на должникот во присилната наплата или на други лица дека над одредени ствари

постојат права кои би можеле да го спречат извршувањето, да не утврди приоритет при пописот на ствари.

(6) Првенство во пописот имаат ствари кои најлесно можат да се впаричат.

(7) Даночниот извршител е овластен да ги одалечи лицата кои го оневозможуваат спроведувањето на присилната наплата, како и да побара помош од оранот за внатрешни работи, ако оневозможувањето продолжи или ако лицето кое ги поседува стварите одбие да ги направи достапни за употреба и спроведување на присилната наплата.

Попис на недвижности

Член 138

(1) Управата за јавни приходи, по службена должност, обезбедува доказ за недвижностите кои се сопственост на должникот во присилната наплата од надлежниот орган за водење на регистар на недвижности.

(2) Органот надлежен за водење регистар на недвижности е должен, без надомест, во рок од три дена од денот на приемот на барањето од ставот (1) на овој член, да ги достави до Управата за јавни приходи бараните докази.

(3) Заради составувањето на пописот, даночниот извршител има право да влезе на земјиштето и просториите во кои должникот во присилната наплата ја врши својата дејност, а со судски налог и во стан на должникот во присилната наплата.

Престанување на залогот

Член 139

(1) Управата за јавни приходи, во рок од два дена од денот на намирување на даночните обврски, поднесува барање за бришење на залогот, односно хипотеката и го известува носителот на платниот промет и должникот на должникот во присилната наплата за престанување на важноста на решението од членот 135 став (1) точки 3), 4) и 5) и став (3) на овој закон.

(2) Во рокот од ставот (1) на овој член, Управата за јавни приходи го известува и должникот во присилната наплата за престанокот на важење на решението за присилна наплата на данокот.

(3) По исклучок на одредбата од ставот (1) на овој член, кај данокот кој достасува периодично или повеќе пати во текот на годината, воспоставеното заложно право на Република Македонија се брише од регистарот најдоцна десет дена по истекот на годината во која е воспоставено, ако обврската по тој данок и соодветните споредни даночни давачки се намирени на 31 декември таа година.

III. ВПАРИЧУВАЊЕ

Средства на присилна наплата

Член 140

(1) Присилна наплата се спроведува на:

- 1) паричните средства на должникот во присилната наплата - со пренос на средства од сметка на должникот во присилната наплата, вклучувајќи ги и средствата од девизна сметка, на уплатната сметка на јавните приходи;
- 2) паричните побарувања на должникот во присилната наплата - со пренос на побарувањата на уплатната сметка на јавните приходи;
- 3) други побарувања на должникот во присилната наплата - со забрана, пренос на побарувањата и попис со проценка, заплена и продажба на предметите на побарувања;
- 4) готови пари и хартии од вредност - со попис и заплenuвање;
- 5) движни предмети - со заплenuвање и продажба по пат на аукција, и
- 6) недвижности - со заплenuвање, утврдување на почетна вредност и продажба по пат на аукција.

(2) Управата за јавни приходи може врз основа на решение, по било кој редослед, да применува едно или повеќе средства на присилна наплата од ставот (1) на овој член.

(3) Решението од ставот (2) на овој член, се доставува на должникот во присилната наплата и неговите должници и/или на банка.

Приходи од впаричување

Член 141

(1) Заплнетите пари и приходи од продажбата на движни предмети и на недвижности Управата за јавни приходи ги уплатува на соодветна уплатна сметка на јавните приходи.

(2) Ако со продажбата е остварена повисока цена од износот на даночната обврска, разликата се враќа на должникот во присилната наплата во рок од 30 дена, а камата се пресметува во корист на должникот во присилната наплата по истекот на тој рок, во согласност со членот 123 од овој закон.

(3) Во случај во рокот од ставот (2) на овој член, кога на должникот во присилната наплата му достасала нова даночна обврска која не е платена, разликата остварена со продажбата на движни предмети или недвижности по повисока цена, се користи за намирување на таа обврска.

(4) Приходите од впаричување на предметите на присилна наплата од членот 132 на овој закон се распоредуваат со решение на Управата за јавни приходи според редоследот за намирување од членот 119 на овој закон.

Присилна наплата од парични средства

Член 142

(1) Присилна наплата на данок и на споредни даночни давачки од парични средства на должникот во присилната наплата, врз основа на решението од членот 140 став (2) на овој закон, е пренос на средства од сметка на должникот во присилната наплата отворена кај носител на платен промет на соодветна уплатна сметка на јавните приходи.

(2) Решението за наплата од парични средства на должникот во присилната наплата се извршува на начин утврден со законот кој го уредува платниот промет.

(3) Ако на сметката на должникот во присилната наплата привремено нема средства, банката го извршува решението sukcesивно, спрема расположивите средства на сметката, се додека решението во целост не се изврши.

(4) Ако банката не постапи на начинот утврден во ставот (1) на овој член, наплатата на долгуваниот данок и споредните даночни давачки се врши непосредно од средствата кои се наоѓаат на сметката на носителот на платен промет.

(5) Решение за присилна наплата на данок од парични средства на должникот во присилната наплата произведува правно дејство од денот на доставувањето кај банката до денот на намирување на обврските, односно до денот на поништувањето на решението.

(6) Решението за присилна наплата на данок од парични средства на должник во присилна наплата има приоритет во наплатата и се извршува пред сите други налози.

Присилна наплата од парични побарувања

Член 143

(1) Присилна наплата од парични побарувања на должникот во присилна наплата се извршува врз основа на решението од членот 140 став (2) на овој закон.

(2) Со решението според ставот (1) на овој член, му се налага на должникот на должникот во присилна наплата својот долг да го намири со уплата на уплатна сметка на јавните приходи по доспевање на побарувањата.

Присилна наплата од други побарувања

Член 144

(1) Присилна наплата од други побарувања на должникот во присилна наплата, кога побарувањето гласи на предавање на предмети или пренос на права на сопственост на должникот во присилната наплата се извршува врз основа на решението од членот 140 став (2) на овој закон.

(2) Со решението според ставот (1) на овој член, му се налага на должникот да го пренесе долгуваниот износ на должникот во присилната наплата, за правото на сопственост на Република Македонија.

Присилна наплата од хартии од вредност

Член 145

(1) Решението за присилна наплата од хартии од вредност Управата за јавни приходи го доставува до банката или до друго правно лице кај кое хартиите од вредност се чуваат, како и до должникот во присилната наплата.

(2) Централниот депозитар за хартии од вредност, банка, односно друго правно лице кај кое се чуваат хартии од вредност, без надомест, ги доставува до Управата за јавни приходи податоци за хартиите од вредност, вклучувајќи ја и процената на нивната вредност во рок од пет дена од денот на приемот на решението.

(3) Продажбата на хартиите од вредност ја врши Управата за јавни приходи. Постигнатата цена, од која се одбива провизијата и трошоците за продажбата, се уплатува на сметка на Управата за јавни приходи и најдоцна наредниот работен ден се уплатува на соодветната уплатна сметка на јавните приходи.

Присилна наплата од движни предмети

Попис на движни предмети

Член 146

Движните ствари ги попишува, проценува, плени и продава даночен извршител, врз основа на решението од членот 140 став (2) на овој закон.

Процена на движни предмети

Член 147

(1) Процената на движни предмети ја врши даночен извршител во текот на пописот.

(2) Управата за јавни приходи може да определи и друго стручно лице како проценител или да прибави извештај за цена на предметите од стручни институции или организации.

(3) За извршениот попис и процена се составува записник.

(4) Записникот од ставот (3) на овој член, се доставува до должникот во присилната наплата на начин пропишан во членот 44 од овој закон.

(5) На процената на попишаните предмети должникот во присилната наплата може да изјави приговор во рок од три дена од денот на доставувањето на записникот.

(6) Во врска со приговорот одлучува надлежното одделение за присилна наплата.

(7) Постапката за присилна наплата се прекинува до донесување на заклучок по приговорот.

(8) Против заклучокот по приговорот од ставот (7) на овој член, не е допуштено правно средство.

Запленување на движни предмети

Член 148

(1) Попишаниот движен предмет на кој е впишан залог во корист на Република Македонија или е поведена постапка за воспоставување заложно право во корист на Република Македонија не се запленува од должникот во присилната наплата во моментот на пописот.

(2) Попишаниот движен предмет се запленува од должникот во присилната наплата по истек на рокот од членот 151 став (3) на овој закон.

(3) По исклучок, ако постојат основи на сомнение дека должникот во присилната наплата ќе ја оневозможи продажбата на движниот предмет над кое е воспоставено заложно право на Република Македонија, предметот се запленува во моментот на пописот.

(4) Даночниот извршител е должен да го образложи постоењето на основите на сомнение од ставот (3) на овој член.

(5) За извршеното запленување на движни предмети се составува записник.

Запленување на расплива стока

Член 149

(1) Спротиставувањето на трето лице при запленувањето на расплива стока или стока чие што чување предизвикува големи трошоци не го спречува моменталното впаричување согласно членот 151 став (2) од овој закон.

(2) По докажување на сопственоста на стварите од ставот (1) на овој член од страна на трето лице, приходите од остварената продажба му припаѓаат нему.

Присилна наплата кога предметот е во владение на друго лице

Член 150

(1) Ако одреден предмет на должникот во присилната наплата се наоѓа кај друго лице, тоа е должно, на барање на даночниот извршител, да го предаде за потребите на присилната наплата или да го плати даночниот долг на даночниот извршител.

(2) Во случајот од ставот (1) на овој член, ќе се смета дека дејствијата на другото лице се извршени по налог на должникот во присилната наплата.

(3) Даночниот извршител е должен на лицето од ставот (1) на овој член, да му издаде потврда за предавање на предметот, односно уплатата на долгуваниот данок.

Продажба на движни предмети - аукција

Член 151

(1) Продажба на движни предмети се врши по пат на усна јавна аукција.

(2) Ако движниот предмет е подложен на расипување или ако неговото чување изискува големи трошоци, Управата за јавни приходи тој предмет го продава по пат на непосредна спогодба, без одлагање.

(3) Кон аукција на заплениети движни предмети се пристапува по истек на рокот од 15 дена од денот на пописот.

(4) На усната јавна аукција движниот предмет може да се продаде само доколку се постигне половина од проценетата вредност.

(5) Непродадени предмети можат од страна на Управата за јавни приходи по аукцијата да бидат продадени по пат на слободна (комерцијална) продажба. Предмети од злато и сребро не смеат да се продаваат под материјалната (берзанската) вредност.

(6) Должникот во присилна наплата и купувачот добиваат потврда за извршената продажба и продажната цена.

(7) Постапката на продажба на заплениетите предмети се прекинува кога постигнатата цена ја достигне висината на даночниот долг и споредните даночни давачки со паричните додатоци, како и трошоците за присилна наплата според членот 131 од овој закон. Останатите предмети се враќаат на должникот во присилна наплата.

(8) За извршената продажба на движните предмети се составува записник.

Присилна наплата од недвижности

Попис на недвижности

Член 152

Недвижноста се опишува, се одредува нејзината почетна вредност и се продава од страна на даночниот извршител во постапка на присилна наплата врз основа на решението за присилна наплата од членот 140 став (2) на овој закон.

**Запленување на недвижност која
не е запишана во соодветен регистар**

Член 153

(1) Запленување на недвижност која не е запишана во соодветен регистар ја спроведува даночен извршител во моментот на пописот.

(2) Пред пристапување кон запленување, даночниот извршител го покажува документот со кој ги потврдува своите овластувања и решението за присилна наплата и го повикува должникот во присилната наплата да го плати долгуваниот износ.

(3) Запленување на недвижност од ставот (1) на овој член, се спроведува во присуство на еден полнолетен сведок.

(4) Даночниот извршител е овластен да го одалечи лицето кое го нарушува спроведувањето на присилната наплата, како и да побара помош од полицијата ако нарушувањето продолжи или ако лицето кое ја поседува недвижноста одбива таа да ја направи достапна за спроведување на присилната наплата.

(5) За извршеното запленување на недвижност се составува записник.

Утврдување на почетна вредност на недвижност

Член 154

(1) Управата за јавни приходи ја утврдува почетната вредност на недвижноста од членот 153 став (1) на овој закон.

(2) Методологијата на утврдување на почетната вредност на недвижноста ја уредува министерот за финансии.

(3) Почетната вредност на недвижноста од ставот (1) на овој член, се утврдува со решение.

(4) При утврдување на почетната вредност на недвижноста се води сметка и за тоа колку недвижноста помалку вреди заради тоа што на неа остануваат одредени права и товари по продажбата.

Продажба на недвижност по пат на усна јавна аукција

Член 155

(1) Аукција на недвижност се врши од страна на Управа за јавни приходи.

(2) На усната јавна аукција може да учествуваат само лица кои депонирале депозит.

(3) Депозитот од ставот (2) на овој член, се депонира на депозитна сметка на Управата за јавни приходи во висина од 10% од утврдената почетна вредност на недвижноста.

(4) На понудувачите чија понуда не е прифатена депозитот им се враќа веднаш по заклучувањето на аукцијата.

(5) Заинтересираните понудувачи имаат право најдоцна до денот на одржување на аукцијата да ја разгледаат недвижноста која е предмет на јавна продажба.

(6) На првата усна јавна аукција недвижноста не може да се продаде по цена пониска од 75% од утврдената почетна вредност.

(7) Ако недвижноста не се продаде на првата усна јавна аукција со заклучок се одредува и закажува втора усна јавна аукција.

(8) На втората усна јавна аукција недвижноста не може да се продаде по цена пониска од 50% од утврдената почетна вредност.

(9) Недвижноста може да се продаде по цена пониска од утврдената почетна вредност или по цена пониска од 50% од утврдената почетна вредност ако со тоа писмено се согласи должникот во присилна наплата.

(10) За текот на аукцијата се составува записник.

Постапка со остварените приходи од продажба на недвижност

Член 156

(1) Купувачот на недвижност мора да го уплати износот за кој недвижноста му е продадена, во рок од осум дена од денот на заклучувањето на усната јавна аукција, по намалувањето за депонираниот депозит, кој станува дел од платената цена.

(2) Во случај кога купувачот во определениот рок не го уплати износот за кој недвижноста му е продадена, продажбата со решение се огласува за неважечка, а купувачот го губи правото на поврат на депонираниот депозит.

(3) Во случај на постоење на приоритетно хипотекарно побарување на друг доверител на сопственикот на продадената недвижност од износот прво се намирува побарувањето на тој доверител.

(4) По извршената уплата на износот за кој недвижноста е продадена на усна јавна аукција, Управата за јавни приходи донесува решение за предавање на недвижноста на купувачот.

(5) По исплата на приоритетниот доверител, Управата за јавни приходи, се наложува бришење на хипотеката.

Глава осма

ДРУГИ ФОРМИ НА ПРЕСТАНОК НА ДАНОЧЕН ДОЛГ

Привремен отпис на данок

Член 157

Даночниот долг може да биде привремено отпишан доколку се утврди дека наплатата нема да успее или трошоците за наплата не се во сооднос со даночниот долг.

ДЕЛ ТРЕТИ

ПОСТАПКА ПО ПРАВЕН ЛЕК

I. ПОСТАПКА ПО ПРИГОВОР

Право на приговор

Член 158

(1) Против даночен управен акт, даночниот обврзник може да поднесе приговор.

(2) Приговорот може да се поднесе и кога Управата за јавни приходи по барање на даночниот обврзник не донесе даночен управен акт во со закон утврден рок.

Право на поднесување приговор

Член 159

Приговор против даночен управен акт може да поднесе лице за чии права или обврски е одлучено во даночна постапка.

Рок за приговор

Член 160

Приговор против даночен управен акт се поднесува во рок од 15 дена од денот на доставување до даночниот обврзник.

Поднесување приговор

Член 161

(1) Приговорот се поднесува кај организационата единица на Управата за јавни приходи која што го донела даночниот управен акт.

(2) Приговорот треба да се поднесе писмено или на записник. Приговорот треба да се потпише своерачно.

(3) Доволно е доколку од приговорот може да се утврди кој го поднел приговорот и за кој даночен управен акт станува збор.

(4) Доколку приговорот се поднесе до ненадлежна организациона единица на Управата за јавни приходи, се смета дека е поднесен на време доколку истиот се препрати и пристигне во утврдениот рок од членот 160 на овој закон до надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи.

(5) Во приговорот треба да се наведат управниот акт против кој се поднесува и причините за приговорот, како и да се приложат потребните докази.

(6) Управата за јавни приходи испитува дали приговорот е допуштен, посебно дали е поднесен во пропишаната форма и пропишаниот рок и дали е основан. Товарот на докажување е на даночниот обврзник согласно членот 50 од овој закон.

Постапување по приговорот

Член 162

(1) Доколку недостига некој од елементите наведени во членовите 159, 160 и 161 од овој закон тогаш приговорот ќе се отфрли како недопуштен и треба да се наведат причините за отфрлањето.

(2) Управата за јавни приходи може да го прифати приговорот и да донесе изменет даночен управен акт доколку приговорот е допуштен и основан.

Странки во постапка по приговор

Член 163

Странки во постапката по приговор се:

- 1) подносителот на приговорот,
- 2) Управата за јавни приходи, и
- 3) лицето кое што се вклучува во постапката согласно членот 164 од овој закон.

Вклучување во постапката по приговор

Член 164

(1) Надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи може по службена должност или по налог на подносителот на приговорот да вклучи други лица, чии што правни интереси се засегнати од даночниот управен акт. Ова важи особено за лица кои покрај даночниот обврзник гарантираат за даночниот долг.

(2) Лицето кое што ќе биде вклучено во постапката ги има истите права како оној кој што го поднел приговорот.

Правно дејство на приговорот

Член 165

(1) Приговорот не го одлага извршувањето на даночниот управен акт.

(2) По исклучок од одредбата на ставот (1) на овој член, Управата за јавни приходи може да го одложи извршувањето на даночниот управен акт против кој е поднесен приговор ако даночниот обврзник тоа го побара и документира дека со плаќањето на данокот или на споредните даночни давачки пред конечноста на побиваниот акт би претрпел битна економска штета.

(3) Одложувањето може да зависи од тоа дали подносителот на приговорот ќе поднесе гаранцијата.

(4) Доколку даночниот обврзник во постапката по правниот лек конечно е одбиен, тогаш според ставот (2) на овој член, одложениот износ треба да биде окаматен. Каматата се наплаќа од денот кога приговорот е поднесен во надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи. Во овој случај соодветно се применуваат одредбите од членот 123 на овој закон.

Откажување од приговор

Член 166

(1) Даночниот обврзник може да се откаже од поднесувањето на приговор. Откажувањето се поднесува писмено или на записник.

(2) Со откажувањето се губи правото на приговор.

Повлекување на приговор

Член 167

Приговорот може да биде повлечен од даночниот обврзник се до доставување на решение по приговор.

Прекинување на постапката

Член 168

(1) Ако решението по приговор целосно или делумно зависи од прашање кое е предмет на судски спор или друга управна постапка, надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи може привремено да ја прекине постапката до решавање на судскиот спор или на управната постапка.

(2) За време на траењето на привременото прекинување не течат рокови на застареност.

(3) Против одбивање на барањето за привремено прекинување на постапката не се дозволени правни лекови.

(4) Одложувањето може да зависи од тоа дали подносителот на приговорот ќе поднесе гаранцијата.

(5) Во случајот од ставот (1) на овој член, соодветно се применува одредбата од членот 165 став (4) на овој закон.

Решение по приговор

Член 169

(1) По приговорот одлучува организационата единица на Управата за јавни приходи која го донела даночниот управен акт, со донесување на решение.

(2) Организационата единица на Управата за јавни приходи која одлучува по приговорот, треба во целост да го преиспита даночниот управен акт.

(3) Даночниот управен акт по кој е поднесен приговор, во постапката на преиспитување, може со решение да се смени и на штета на подносителот на приговорот.

(4) Решение по приговор не е потребно доколку и ако надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи го прифаќа приговорот на даночниот обврзник.

Форма, содржина и доставување на решение по приговор

Член 170

Решението по приговорот треба да се донесе писмено, да се образложи, да се даде упатство за правна поука и да му се достави на даночниот обврзник.

Поништување или измена на решение во постапка на приговор

Член 171

Надлежната организациона единица на Управата за јавни приходи може да го поништи или измени решението донесено по приговорот од истите причини кои би можел да ги употреби и судот. Измената не смее да оди на штета на даночниот обврзник.

II. ПОСТАПКА ПО ЖАЛБА

Право на жалба

Член 172

Против решението по приговор согласно членот 169 од овој закон даночниот обврзник може да поднесе жалба.

Право на поднесување на жалба

Член 173

Жалба против решението по приговор може да поднесе лице за чии права или обврски е одлучено во постапка по приговор.

Рок за жалба

Член 174

Жалба против решението по приговор се поднесува во рок од 15 дена од денот на доставувањето до даночниот обврзник.

Поднесување на жалба

Член 175

Жалбата се поднесува до министерот за финансии.

Управен спор

Член 176

(1) Против решението по жалба даночниот обврзник може да поднесе тужба пред Врховниот суд на Република Македонија.

(2) Поднесувањето на тужбата не го спречува извршувањето на даночниот управен акт.

ДЕЛ ЧЕТВРТИ

ПРАВНА И СЛУЖБЕНА ПОМОШ

Службена помош

Член 177

Сите судови и државни органи, вклучувајќи ги и органите на единиците на локалната самоуправа, по барање на Управата за јавни приходи мора да и ја пружат потребната правна и службена помош за спроведување на оданочувањето.

Меѓународна правна помош

Член 178

(1) Под меѓународна правна помош, во смисла на овој закон, се смета правото на Управата за јавни приходи врз основа на меѓународни договори, во тек на даночната постапка да се обрати за давање правна помош до странски даночен орган, како и обврска на Управата за јавни приходи да даде таква помош на странски даночен орган.

(2) Ако давањето на меѓународна правна помош не е уредено со меѓународен договор, правна помош може да се даде под услов ако:

- 1) постои реципроцитет;
- 2) државата која ја прима правната помош се обврзе дека примените информации и документација ќе ги користи само за целите на даночна, прекршочна или кривична постапка, како и дека ќе бидат достапни само на лицата, органите на управата, односно правосудните органи надлежни за одреден даночен предмет или спроведување на прекршочна, односно кривична постапка во врска со тој предмет;
- 3) државата на која и се дава правната помош е спремна по пат на разбирање да избегне двојно оданочување;
- 4) задоволувањето на замолницата не го загрозува јавниот поредок или други битни интереси на Република Македонија, и
- 5) не постои опасност со давање на правната помош да дојде до оддавање на службена или на професионална тајна или на резидентниот даночен обврзник да му се нанесе штета од поголеми размери.

ДЕЛ ПЕТТИ

КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ

Прекршок на даночен обврзник - правни и физички лица

Член 179

(1) Со парична казна од 150.000,00 до 300.000,00 денари ќе се казни за прекршок даночен обврзник - правно лице ако:

- 1) не води деловни книги и евиденции согласно членот 45 став (1) од овој закон;
- 2) не достави годишна сметка согласно членот 45 став (3) од овој закон;
- 3) не ги чува деловните книги и евиденции согласно член 48 став (1) од овој закон;
- 4) не пријави факти битни за оданочување согласно членот 49 од овој закон;
- 5) не учествува во утврдувањето на фактичката состојба согласно членот 50 ставови (1), (2) и (3) од овој закон;
- 6) во даночната пријава не внесува точни, вистинити и потполни податоци и не ја приложува пропишана документација согласно членот 53 ставови (3) и (4) од овој закон;
- 7) на барање на Управата за јавни приходи не ги дава сите потребни информации, не достави, или не достави на посочено место на увид и проверка деловните книги и евиденции, деловната документација и други исправи согласно член 60 од овој закон;
- 8) не дозволи да се изврши увид на предмети, простории или земјиште, односно низ нив или преку нив да се помине заради увид (член 64 став (1));
- 9) не ги изврши работите од членот 97 став (3) од овој закон;
- 10) на инспекторот во постапката на контрола не му дава информации и книги, белешки, документи и деловна документација согласно членот 99 од овој закон;
- 11) ја оневозможува постапката на присилна наплата согласно членот 137 став (7) од овој закон.

(2) За прекршок од ставот (1) на овој член ќе се казни физичко лице со казна затвор од 30 до 90 дена и со парична казна од 45.000,00 до 50.000,00 денари.

ДЕЛ ШЕСТИ - ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Престанување на важење

Член 180

Со денот на примената на овој закон престанува да важи: Законот за утврдување и наплата на јавните приходи ("Службен весник на РМ", бр. 13/01, 61/02, 24/03, 77/03 и 19/04); одредбите од членовите 44, 50, 57 и 58 од Законот за данокот на додадената вредност ("Службен весник на РМ", бр. 44/99, 55/99, 86/99, 11/00, 8/01, 21/03 и 19/04); членот 42 од Законот за данок на добивка ("Службен весник на РМ", бр. 80/93, 33/95, 43/95, 71/98, 5/97, 28/98, 11/01, 02/02, 44/02 и 51/03); одредбите од членовите 56, 91, 92, 93, 94, 136, 142, 143 и 143-а од Законот за персонален данок на доход ("Службен весник на РМ", бр. 80/93, 3/94, 70/94, 71/96, 28/97, 8/01, 50/01, 52/01, 2/02, 44/02 и 96/04); членот 57 од Законот за акцизите ("Службен весник на РМ", бр. 32/01, 50/01, 52/01, 45/02, 98/02, 24/03 и 96/04), одредбата на член 36 став 2 од Законот за концесии ("Службен весник на РМ", бр. 25/02 и 24/03) и одредбата на член 26 став 5 од Законот за електронските комуникации ("Службен весник на РМ", бр. 13/05).

Влегување во сила и примена

Член 181

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавување во "Службен весник на Република Македонија", а ќе се применува од 1 април 2006 година.

Законот е објавен во "Службен весник на РМ", бр.13/06